

Došlo - 5.XI. 1931
krat, prilog.

Poština plačana v gotovini.

Štev. 45.

V Ljubljani, dne 5. novembra 1931.

Posamezna štev. Din 1—

Leto XIV.

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5
Vredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din, Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Na pragu lepše bodočnosti naše Jugoslavije

Ves svet vzdihuje in se vtoplja v morju gospodarskih težav. Nad 16 milijonov ljudi je po uradnih ugotovitvah nezaposlenih po vsem svetu. Ako računamo, da mnogo nezaposlenih sploh ni navedenih v uradnih spisih, potem lahko sodimo, da se številka nezaposlenih po vsem svetu bliža strahotnim 25 milijonom.

Silna nezaposlenost muči med drugimi delalci Italijo, ki ne ve, kam naj pošlje svoje stradajoče ljudi. Prav tako hudo zlo tlači Avstrijo, ki silno zavida nam Jugoslovenom to dejstvo, da imamo pri nas vsaj precej kruha. Madžarska se tudi ne more izkoptati iz nezaposlenosti in je v rednih denarnih stiskah. Male so vse te države in nimajo, zlasti prvi dve ne, velikega upanja na gospodarski procvit, kakor ga ima naša država s svojimi še neizčrpanimi prirodnimi zakladi. Celo zlato Ameriko stiska za grlo zlo hude nezaposlenosti.

Kdor je zasledoval v našem listu obupna pisma naših ameriških in kanadskih izseljencev, si lahko predstavlja, kako je ves svet zajela strahotna beda.

V Angliji je kriza povzročila pravcati polom in je angleški denar začel izgubljati na vrednosti.

Prav v teh hudih časih je imela Anglija volitve v spodnjo zbornico in glej: zmagala je z bolj kakor štiripetinsko večino naroda vlada.

Zavedni in razumni angleški narod je zavrgel opozicijo, ker hoče, da se izvleče gospodarski voz iz tpe na gladko cesto.

Zrelost in resnost prosvetljenega angleškega naroda naj bo svetel zgled vsem našim volilecem, saj se pri nas vrše volitve v podobnih razmerah, dasi pri nas niti od daleč ni kriza podobna silnim angleškim gospodarskim težočam.

Tuji časopisi raznih evropskih držav nas obkledujejo, da smo se še tako dobro izognili poplavi svetovne krize. Dobra naša gospodarska politika, ki je imela vedno v vidu blagor vsega jugoslovenskega naroda, nas je rešila najhujšega.

So pri nas težave, kakršnih že dolgo nismo imeli.

Posebno kmet to čuti zaradi nizkih cen svojim pridelkom, za katerih izkupiček nikakor ne more kriti vseh svojih potrebščin in obveznosti.

Nizkim cenam sta kriva velik svetovni nadprihodek in siromaštvo v državah, kamor izvažamo, ker se morajo te države zaradi svojega uboštva omejiti na čim manjše kupovanje tudi najnujnejših potrebščin, to je živil.

Naš kmet se zaradi slabega razpečavanja svojih pridelkov zadolžuje, in to često po visokih obrestih. Te obresti se bodo morale primerno znižati, da bodo zadolženci laže dihali do časa, ko bo minila burja gospodarskih težav. Tudi bo treba misliti na kredit, ki naj bi bil zadolženim kmetom na razpolago po nizkih obrestih. Važno je naposled še to, da se uredi naša izvozna politika, da se poiščejo novi trgi in da se sklenejo z državami, iz katerih dobivamo svoje potrebščine, primerne pogodbe, ki nam bodo v te države zagotovile zadosten izvoz. Čim bolj nam bo zagotovljen izvoz, tem boljše bodo cene.

Vse to so vprašanja, ki jih bo obravnavala bodoča narodna skupščina. Tu ne pomagajo nikako zavijanje, nikako obupavanje in nikako javkanje.

Krepko je treba prijeti za delo in pokoncu je treba nositi glave. Kdor vrže puško v koruzo, je že izgubil vojno.

Borba za življenje je vedno obstojala in vedno je zmagal oni, ki je žilavo in krepko posegel za delo.

Ako bomo z veliko udeležbo pri volitvah pokazali kakor zreli in visoko prosvetljeni angleški narod, da so v nas jugoslovenskih volilcih tudi razsodnost, pamet in zavednost, se bodo naši poslanci v narodni skupščini lahko trkali na prsi, češ: vidite, za nami je tako in tako število državljanov, ki kažejo dobro voljo in razumevanje za velika gospodarska in druga vprašanja v naši domovini.

Ti poslanci bodo močni v skupščini, a država, v kateri je nastopila taka armada volilcev, bo visoko dvignila v tujini svoj ugled in tuji listi bodo pisali, da je Jugoslavija, v kateri se državljan

zavedajo svojih dolžnosti, vredna vsega zaupanja. Prijateljske države nam bodo še bolj naklonjene in, kar je glavno, pomagale nam bodo iz stisk.

Kdor je neresen volilec, katerega pamet ne sega preko domačega plota, bo ostal doma, vsi drugi pa pojdemo volit.

Ogromna armada volilcev, ki jo bo ves svet občudoval, bo 8. novembra na voliščih, da se izreče za narodno slogo brez strankarskih razprtij in s tem za trezno delo skupščine v blagor države in in blagor samega sebe.

Lepša bodočnost jugoslovenskega naroda od Maribora do Ohrida pod žezlom našega narodnega vladarja je naš svetel cilj.

pred katerim bodo splahnele v nič vse mračne besede, ki izkušajo zavirati pohod do tega cilja. Naj do 8. novembra zasije svetlo solnce spoznaja tudi v vsa ona sreča, ki še žde pod vplivom sene starih strankarskih strasti v ledeni zakrnjenosti.

Občinskim nameščencem dravske banovine

Pomen volitev v narodno skupščino na dan 8. novembra vam je znan. Pozivamo vas, da se jih gotovo udeležite in s tem izpričate svojo državljansko zavednost. Obenem vas prosimo, da skušaj vsak v svojem območju ovreči vse lažnive vesti, ki se uporabljajo proti volitvam. Zlasti opozorite volilce na veliko škodo neizvršitve volilne pravice.

Zveza organizacij občinskih uslužbencev in upokojujencev dravske banovine.

Obrtniki volilci!

Pozivamo vse obrtnike in obrtne zadrage, naj pozovejo svoje člane, da se dne 8. novembra zanesljivo udeležijo volitev.

Zveza obrtnih zadrug v Ljubljani.

Vsem gasilcem!

Pozivam vse gasilske organizacije in gasilce, da ostanejo zvesti svojemu geslu: «Sloga in na pomoč!» Nova ureditev naše države zahteva složno sodelovanje vseh državljanov brez nekdanjih strankarskih strasti. Zato podprite poziv domovine in kralja in pridite 8. novembra vsi na volišče!

Starosta Josip Turk.

Kdor ljubi red in resno delo, pojde 8. novembra volit!

Do zadnjega moža vsi na krov!

Danes ni lahko vabiti ljudi na volišče. Predobro so videli ljudje, da so se vsa leta naše samostojne države brigale nekatere stranke vedno najprej za svoje strankarske koristi, potrebe delovnega ljudstva so jim pa bile deveta briga. Kakor ubogi Lazar je pobiralo ljudstvo drobtine od bogato obložene mize.

Danes živimo v prehodni dobi iz tistih res žalostnih časov v drugo boljše in poštenjšo bodočnost.

Kaj bom hodil volit, skomigajo še vedno nekateri z ramami, saj nič ne koristi. Če ne pojdejo ti voliti, res ne bodo imeli nobene koristi od svoje državljanske volilne pravice, korist bodo pa zato imeli drugi od tega, in ne malo korist.

Naši sovražniki čez mejo in doma že komaj čakajo, da se spet vrnejo stari strankarski boji, ki bi nas slabili na zunanji in znotraj. Tem sovražnikom koristi tisti, ki ne pojde volit.

Za strankarje ne bo več mesta v novi skupščini, ker se bo poslanski zbor pečal predvsem z gospodarskimi vprašanji, ki zahtevajo nujne rešitve.

Nič se ne vprašajo ti mlaneži, komu škodujejo, če ne pojdejo voliti. Lastni državi škodujejo in s tem sebi! Mi moramo imeti ugled, ker moramo imeti kredit, da bomo lahko zavrli gospodarsko krizo.

Če ostanemo doma, škodujemo mi Slovenci največ samim sebi. Če ne bomo sojedelovali, se bo odločevalo v Beogradu o naših zadevah brez nas.

Če se bomo udeleževali volitev v premalem številu, ne bodo imeli naši zastopniki dovolj moči, da bi kaj dosegli. Kdo plača ta neuspeh? Narod udari samega sebe, če se ne udeleži volitev. — Vemo, da so vedno mnenja o vsaki stvari prav različna in da hoče imeti vsakdo prav. Kdor hoče imeti kaj prav pri urejanju svojih državljanskih pravic in dolžnosti, bo mar 8. novembra doma ostal, ko bo imel priliko izreči svojo besedo?

Jasno je danes, da je naša Jugoslavija trdna kakor skala, in ako bomo Slovenci pokazali pri volitvah premalo zanimanja

za reševanje raznih javnih vprašanj v naši državi, tudi naši slovenski poslanci ne bodo imeli nikake moči.

Nekateri pravijo, da so nezadovoljni spričo težavnih gospodarskih razmer. Baš zato, ker so nezadovoljni, je njihova dolžnost, da pošljejo v skupščino moše, ki bodo gledali na blagor delovnega ljudstva, ne pa le na svoj žep, kajti nova

narodna skupščina bo zbor delavcev za naš blagor in ne zbor prepirljivih strankarjev.

Slovenci nismo po številu močni, dokažimo pa, da smo zreli in vredni svoje svobode! Kadar je vihar na morju najhujši, ukaže poveljnik ladje:

Vsi do zadnjega moža na krov!
Sredi viharja svetovne krize
nas kliče naš očetovski vladar:
Vsi si dajmo roke ob hudi uri,
ki je prišla na ves svet.

Iskrene besede narodnega župnika

„Bivši strankarski voditelji, ki hujskajo ljudi, naj ne gredo voliti, so narodni izdajalci!“

Na Bohinjski Bistrici se je vršil v nedeljo volilni shod, kakršnega tamka, še niso imeli. Prisotnih je bilo nad 220 domačinov, ki so se zbrali po maši, da izlišejo sreskega kandidata za radovljiški srez, g. Ažmana.

G. Ažman je zbranim volilcem v poljudnem govoru raztolmačil pomen in namen volitev in jih pozval, naj s polnoštevilno udeležbo dokažejo, da žele složno delo v prid vsega naroda in države. Zborovalci so ta njegov poziv sprejeli z velikim navdušenjem in prav tako pazljivo sledili tudi govoru zastopnika obrtništva, g. Gogale iz Jesenice.

Naravnost nepopisen vtisk pa je napravil na zbrane volilce nastop narodnega župnika g. Avseca z Lese. V krasna zasnovanem govoru, ki ga je prevečala globoka ljubezen do naroda in domovine, je

župnik g. Avsec naglasil, naj se volilci ne dajo begati od nikogar. Vprašajo naj samo svojo vest in ta jim ne more reči ničesar drugega, kakor da naj izvrše dolžnost do

svojega naroda in do domovine. Danes ni več nobenih strank, a tisti bivši strankarski voditelji, ki danes hujskajo ljudi, naj ne gredo voliti, so narodni izdajalci, ker hočejo škodovati s tem svoji lastni državi baš v trenutku, ko je složno delo najbolj potrebno.

Strankarski prepiri so nam že dovolj škodovali in zato moramo biti prav hvaležni svojemu vladarju, da je temu napravil konec. V složnem delu in bratski ljubezni bomo lahko premostili vse težkoče in si zagotovili boljše in lepše čase, nadaljevanje strankarskega prepira pa vodi v pogubo. Na koncu svojega večkrat z viharjem pritrjevanjem prekinjenega govora je g. župnik Avsec

pozval vse volilce, naj do zadnjega moža gredo na volišče.

Zborovalci so se razšli s trdnim sklepom, da bodo 8. novembra manifestirali za narodno slogo in napredek Jugoslavije.

Političnih prevžitkarjev in zapečkarjev narod ne bo poslušal

Že dlje časa opazujemo, kako zelo so se postarali nekdanji užaljeni ljudski pastirji, ki ne smejo več uganjati svojega grdega in pogubnega strankarstva. Ne gre jim več beseda izpod peresa in celo navadna mala poštevanka jim dela preglavice. Je pač hudo, če začnejo pešati možgani, iz katerih kar ne morejo izginiti sence tiste divje strankarske razprtije.

Pa se je spomnil neki tak star strankar na zapečku, ko si je iskal tolažbe v samotni, naše lepe starodavne narodne pesmi in je zapel:

Ti boš pa doma ostala...

Mislil si je pač: Takale popevčica se mora širiti po deželi, da ljudje ne bodo šli voliti. In začeli so stari politični nahodniki vekati s hripavimi gla-

Soteščan:

Zaklad v grobnici

(Starodavna zgodba.)

6. Tajnost razvaline.

Durgelj, čuvar brloga, je bil zopet sam v svojih temnih prostorih. Lopovi so odšli na rop ter ni bilo upati, da bi se kmalu vrnili. Zato mu ni bilo treba čakati na ležišču ob vhodu, marveč se je zaprl v obokano sobano, kjer si je privoščil najboljše pijače. Za prigrizek si je odrezal kos slanine.

Bil je izredno vesel in sam s seboj zadovoljen. Pijača mu je oživila pozabljene spomine. Rodil se je v hlevu pri neki graščini — imeni se že ni več spominjal. Oče mu je bil brezsrčen grajski oskrbnik, ki je zapeljal njegovo mater, potem pa ji je stregel po življenju. Bežala je z otrokom daleč v hribe, kjer se je zatekla k staremu ogljjarju. Tu je pustila otroka in odšla služiti k bližnjemu kmetu. Od tedaj je ni več videl; ostal je sirota brez matere.

Ogljar ga je redil tako dolgo, dokler si ni mogel sam služiti kruha. Čim je toliko dorasel mu je rekel: «Ptiček, zdaj pa le ven iz gnezda! Ako boš delal, boš jedel. Glej, da si boš kaj prihranil; sicer boš beračil na stara leta.»

Oddal ga je nekemu kmetu za pastirja. Ze v prvi mladosti je pokazal da ni ustvarjen za delo. Ljudje so rekli: «Iz fanta ne bo nikdar kaj pri-

da.» In res so jo pogodili. Nekoč je pustil krave na pašniku in pobegnil v gozd med cigane. Sprva jim je donasal vodo, pozneje je kradel ko sraka.

Med cigani je prišlo nekoč do prepira. Tedaj so se dvignili Grabež, Parkelje in Dehor ter razbili šotore. S seboj so potegnili tudi Durglja ter jo popihali v gozde. Našli so pripravno votlino in pričeli roparsko življenje.

Vlažnih brlogov in brezdelja se je skoro že naveličal. Rad bi bil poskusil, kako se živi pošteno ob trdem delu. Vedel pa je naprej, da mu ne bo ugajalo. Kako naj bi se odvadil krasti, ako mu je dala priroda sama od sebe dolge prste? Ali bi mogel iti mimo denarja ter se premagati, da ne bi zagrabil? Saj mu je prišlo kar v navado, tako da niti sam ni vedel, kdaj je kaj izmaknil.

Vselej, kadar je o tem razmišljal, je prišel do zaključka, da sreča ne domuje le med ljudstvom, marveč tudi v roparskem brlogu. Zavedal se je, da mu je naklonjena bolj ko njegovim tovarišem. Drugi morajo hoditi na rop in iskati bogastva v nevarnosti za življenje. K njemu pa pride na dom ter mu sili v žep. Sam je v brlogu — zakaj bi se branil, kar mu nudi priložnost.

Na delitev grajskega zaklada rokavnjač že ni več računal. Abdon ga bo utajil ali pa bo dal drugim kako drobtinico. Njega bodo — kakor vedno — odpravili s skromnim darilom. Čemu naj čaka na miloščino, ako si sam lahko bolje in prej pomaga.

Kdo ve, koliko mu je pripravljen dati jetnik, ako mu odpre zatohlo ječo? Prostost je vredna bogatega plačila. Danes je priložnost ter se lahko pogodita. To bodo kleli rokavnjači, ko ne bodo našli nikogar več v brlogu.

Izluščil je iz tal kamenito ploščo in spustil vrv navzdol v ječo. «Ovij si jo krog sebe, ako se hočeš rešiti!» mu je zaklical v votlino.

Karlu ni bilo treba dvakrat veleti. Brž je napravil zanjko, v katero je stopil z obema nogama. Z rokami pa se je krčevito oprijel vrvi kakor utopljenec, kadar lovi rešilno bilko. Durgelj je bil korenjak ter ga je kakor otroka potegnil iz globine.

Najprej mu je postregel z jedjo in s pijačo. Povedal mu je, da sta sama v brlogu. Vezi na nogah mu še ni hotel odstraniti. Bal se je, da bi mu ne pobegnili.

Karel je zaslutil, da ga namerava lopov osvoboditi. Njegovo upanje se je izlilo v zaupno prošnjo: «Reši me, prijatelj! Izpusti me iz strašne ječe!»

«To se bo zgodilo», mu je ropar prijazno obljubil. «A poprej moram poznati tvojo hvaležnost...»

«Povej, koliko zahtevaš. Sam moraš ceniti svoje delo.»

«Reči, koliko si mi pripravljen dati.»

«Toliko, da boš lahko zadovoljen...»

«Prijatelj, holj natanko se morava domeniti.» — Lopov se je obliznil. Uboga žrtev je omehčana.

sovi to pesmico, ali nič dalje je ne znajo kakor do prve vrste. Prav imenitno se je videlo gospodom na zapečku, ko so to zapeli, ne da bi vedeli, kako čisto drugače se glasi druga vrsta starodavne pesmi.

Vsa dežela se je nekaj časa veselo muzala klavnim pevcem, potem pa je pritisnila ubrano, kakor je že pela stoletja:

Jaz bom pa naprej marširal
dekleta lepša si izbiral,
tipa boš doma ostala,
bridko se boš jokala...

Dvignili so politični nahodniki ušesa in jih je bilo sram, ker so ga tako polomili s svojo popevčico. Spoznali so, da so res dogospodarili.

Vrhovna komanda političnih zapečkarjev je posula zadnjo nedeljo vso deželo z letaki, da bi e zadnjo uro premotila volilce, da bi ne šli volit. Ko bi ti siromaki vsaj znali ljudstvo plahtati! Tako, slabe so njihove glave, da se jim celo resnica zareče. Kako lepo priznajo na tem papirju, ki ga je podpisal sam gosp. dr. Anton Korošec: «Mirno bomo čakali boljših časov...»

Poslušajte, kaj pravi na te besede ljudstvo: Lahko je čakati vam, ki imate vsak dan pustno nedeljo, dočim nas tarejo križi in težave.

Lahko je vam čakati, ki se oblačite v svilo in ste pri polnih skledah. Lahko je čakati vam, ki se skrivate za hrbtet od vas zaslepljenih revežev in jih ščuvate k škodljivim dejanjem.

Toda mera je polna, tudi za vas je napočil plačilni dan 8. novembra.

Nikoli več ne boste dočakali, da bi se spet vrnil časi vaše strahovlade. Niti lasu vam ni nihče skrivil, vi pa čekate prazne marnje in begate ljudi.

Ko je pomoč neodložljiva in tare vso deželo bridka skrb, si upajo ti ljudski prevžitkarji, ki jih je vsa dežela pitala dolga leta, držati roke križem, češ: počakajmo! Kaj ni prav tako kakor požigalec kriv pred vestjo in pred Bogom tisti, ki vidi požar, pa ga noče gasiti?

Nehvaležni prevžitkarji našega ljudstva so iz nevoščljivosti zažgali našo deželo, sedaj pa branijo gasilcem, ki hočejo gasiti.

Naši vrli gasilci bodo odrinili v svesti si svojega vzvišenega poklica zločinske politične prevžitkarje in pogasili požar. S

pametjo skregane prevžitkarje pošljemo 8. novembra za vedno v pokoj.

Na zapečku naj potem godrnjajo, kakor jim je v interesu, saj zapečkarjev ne bo nihče več smatral za resne ljudi.

I ostani in ostani član Vodnikove družbe!

«Govori, koliko hočeš», mu je bil Karel pripravljen ugoditi. Seveda ni mislil, da bo lopov stavil pretirane zahteve.

«Po okolici pripovedujejo mnogo o zakladu v grobnici», je začel namigovati.

«Povedal ti je Abdon, ki se ga hoče prisvojiti...»

«Tvojega brata ni več tukaj. Odšel je za Ostrožje...»

«Pa bo slabo opravil. Dobro ga poznajo...»

«Motiš se, prijatelj. Uveljavil se bo kot glavni dedič in graščakov naslednik. Olgi bo pokazal očetov prstan ter ji sporočil njegovo poslednjo voljo.»

«Slepar!» se je zgražal Karel nad bratovim početjem. «To je nezaslišana predrznost!»

«Zato pa hiti, da prepereš zvižajo. Vidiš, kako važna je rešitev! Tvoj prihod bo uničil umazane načrte. Z zlatom me lahko poplačaš.»

«Ako želiš zlata, ga boš tudi dobil. Lahko se zaneseš.»

«Prostost je lepša od zlata. Vredna je pol zaklada...»

«Lopov!» Nesrečnemu jetniku je zagomezelo po vseh udih. Mislil si je: «Kakršen je eden, takšni so drugi — rokovnjači so vsi enaki...»

Glasno pa mu je rekel: «Prijatelj, česar nimam in kar ni moje, tega ti ne morem obljubiti. Vedi pa, da boš obilno poplačan.»

«Ali z zlatom ali s srebrom?» je hotel vedeti ropar.

«Z obojim. Lahko boš izbiral.»

«Kadar boš graščak na Ostrožju, tedaj mi boš obrnil hrbet...»

«Kar obljubim, tudi izvršim. Nisem še bil figamož — Karel je bil zbog govorjenja že nejevoljen. Najrajši bi se bil spustil v tolovaja ter ga pošteno premikastil. Le vezi so ga zadrževale.»

Zlobnik je bil čedalje bolj nasilen. Nič si ni dal dopovedati; govoril je o zlatu in srebru — zahteval je pol zaklada. «Ne veš, v kako nevarnost se podajam», je uvaževal svoje delo. «Moral bom pobegniti daleč proč v neznan kraj. Nikjer ne bom varen pred maščevanjem. Naposled bom ubit ali umorjen zaradi tebe...»

Karel mu je ponudil svoje varstvo. «Pa ostani pri meni, kjer se ti ne bo slabo godilo. Pre-skrbljen boš vse življenje.»

«Ako zapustim rokovnjaštvo, se bom moral lotiti poštenega dela. Najrajši bi se osamosvojil, za kar bi potreboval denarja. Kupil bi si kmetijo in uredil gospodarstvo.»

«Dal ti bom toliko, da ti bo še nekaj ostalo.»

«Daj mi polovico zaklada, pa te takoj povedem iz brloga...»

«Prijatelj, o zakladu ne moreva govoriti...»

«Potem pa čakaj na rešitev...»

Jetnik je povsili glavo. Kaj naj stori, da bi genilo lakomnega rokovnjača? Dovolj mu je obljubil, toliki zahtevi ne more ugoditi.

«Dam ti nekaj ur odloga», je začel prekanjeni nesramnik. «A nikar predolgo ne odlašaj. Na tvoji strani ni nihče razen mene. Zastonj te ne bomo več dolgo vzdrževali.»

Karel je zagledal pred sabo strašno podobo smrti. Upanje mu je ugasnilo; v slutnji grozovite usode se je stresel po vsem telesu.

Tedaj je nastalo zunaj ored sobano glasno vpitje in ropotanje. Rokovnjač se je prestrašil; planil je kvišku in zgrabil jetnika, da bi ga skrnil v ječo. V silni zmedu pa tega ni mogel več izvesti. Vse moči so ga zapustile.

«Stoj!» so ga ustavili grajski beriči. «Vdaj se v imenu pravice!»

Kakor otrok jim je podal roke in pustil, da so ga zvezali. Nato so ga položili na tla in priklenili k zidu. Zvezan je bil za roke in noge, tako da se ni mogel geniti. Šele sedaj so pozdravili jetnika ter mu sneli okove.

Nepričakovana rešitev je Karla kar osupnila. Ko je začel klanjati, je mislil, da se vračajo razbojnik z črnim plenom. Najprej je spoznal Klemena, poveljnika beričev. Podal mu je roko ter se mu ginjen zahvalil.

«Povejte mi, kako ste me našli, je začel pozvedovati. «Kdo vas je semkaj privedel? Saj prav za prav ne vem, kje prebivam...»

«Med razvačinami pod Rjavim gričem», je odgovoril Klemen. Povedal mu je, kako je odkril njegovo bivališče.

Karlu je najbolj zanimalo, kaj dela Abdon na Ostrožju. Izvedel je, da išče zaklad ter da bo dal zapreti grajsko osebo.

«In Olga?» je vprašal z neko tiho bojznijo.

«Premotil jo je očetov prstan. Lažnik ji je natvezil, da ste ostali na bojišču. Izmisli si je

Obrtniki, na plan za čast Jugoslavije!

Kakor smo 6. januarja z največjim zaupanjem sprejeli modre ukrepe našega ljubljenskega vladarja, ki so onemogočili staro zagrizeno strankarsko borbo, tako smo sprejeli poziv vlade na volitve za svojo državljansko dolžnost, da s svojim javnim pristankom potrdimo hvaležnost našemu kralju, ker nas je rešil gospodarske propasti, in da neoklevano izpričamo vsej naši javnosti in tuzemstvu:

**Obrtnik je za složno gospodar-
sko delo!**

**Obrtnik hoče močno in ujedi-
njeno Jugoslavijo!**

Obrtnik ljubi svojega kralja!

To so gesla, ki nas vodijo v nedeljo 8. novembra na volišče. Med nami ne sme biti omahljivca! Ta dan bo dan složne zavesti dela, ki ga hočemo potrditi tudi z našim pristankom!

Še več! Izbirali si bomo svoje predstavništvo za našo narodno skupščino, v kateri se ne smejo nikdar več ponoviti strankarske borbe v zaslepljeni strasti. V ta parlament pošljimo može našega zaupanja! Mnogo imamo izmed kandidatov mož, katerih delo že priča o veliki ljubezni za naš stan. So možje iz naših vrst in preudarni gospodarski strokovnjaki. Zaupajmo jim svoje glasove v zavesti reka:

Zvestoba za zvestobo!

Mnogo imamo teženj in težav. Mnogo važnih odločitev bo padlo v novem narodnem predstavništvu in pri teh moramo tudi mi sodelovati!

**Kdor se ne udeleži volitev,
tudi ni upravičen do kakšnih
zahtev!**

On s svojo neudeležbo odobrava že vse ono, kar mora slediti. Če pa poverim svoje zaupanje možu, ki me bo zastopal, sem upravičen od njega zahtevati, da me zastopa v mojo korist.

**Zato, kdor ne gre volit, greši
nad svojo vestjo!**

Slovenski obrtnik je politično dovolj zrel in zaveden. Njega ne sme zapeljati nobena zlohotna agitacija, ki bi ga odvrnila pri tem najvažnejšem sodelovanju. Zato tudi ne sme nihče v nedeljo ostati doma!

Obrtniški stan je tisti, ki ljubi svojega kralja in domovino! Živelj kralj!

Naša stanovska parola je:

**V nadstrankarski borbi z roko
v roki za gospodarski in soci-
alni napredek s tem, da volim
državno listo Petra Živkovića!**

Josip Rebek, Ljubljana.

Na ta grob, predragi,

**postavimo eno samo edino luč, mogočno
luč vere v našo složno edinost.**

To luč prižgimo po vsej naši domovini, da bo gorela nam in rodovom za nami, ne morda en dan, ampak vekomaj! Ob tej luči se bo razjasnil naš razum, ob njej se bodo ogrela naša srca, ta luč bo ponos in poročstvo našim prijateljem, bo trepet in opomin našim sovražnikom!

**Vsi naši junaški mučeniki, kj leže po boj-
nih poljanah Evrope, vsi, ki so stoletja in
stoletja prelivali kri za ta svetj plamen,
nas rote, nas prosijo te luči!**

Kdo bo med nami, ki ne bi hotel uslišati edine prošnje tistih, ki so mu z lastno krvjo blagoslovili temelj njegove hiše!

Ves svet čaka in nas gleda.

**Vsi, kj nam hočejo dobro, upajo in veru-
jejo, da smo že izkopali grob in ga zasuli,
da smo že prižgali luč, ki bo 8. novembra
vidna daleč po svetu.**

Pomislimo vsi, da imamo mnogo dobrih prijateljev in da noben pameten človek ne bo sebi v škodo varal dobrega prijatelja.

Imamo pa tudi dosti strupenih sovražnikov. Slehera naša bolečina je nebeška godba njihovim ušesom. Ali kje se bo vendar našel Slovenec, ki bi samemu sebi kopal grob, da bo s tem razveselil sovražnika?

**Samim sebi in svojemu narodu bi kopal
grob vsi Slovenci, ki bi 8. novembra z
molkom izjavili, da jih bitje in žitje lastne
države ne zanima, tiste države, po kateri
smo vsi brez izjeme hrepneli kakor nekoč
Izraelci po obljubljeni deželi!**

Nam ni samo obljubljena, mi jo že imamo svojo Jugoslavijo. Od nas je odvisno, kakšna bo.

**8. novembra pokažimo, da smo vredni po-
tomci onih naših očetov, vredni nasledniki tistih
naših bratov, ki so vero v Jugoslavijo potrdili s
svojo krvjo.**

V grob razdvojeno minilost, v grob sovraštvo in slepo zagrizenost, pa z lučjo vere v veliko bodočnost naše lepe Jugoslavije na volišča vsi, kj žele dobro sebi in svojemu rodu!

Ali si že član Vodnikove družbe?

grobno. Rokovnjač je vedel vse od začetka do konca. Pravil je takole:

«Opazili smo mladeniča zunaj ob razvalinah. Hodil je zamišljeno sem in tja; zdaj pa zdaj se je ustavil, kot bi koga čakal. Oziral se je na desno in na levo: iskal je vhod v razvaline. Dehor je postrašil tudi njega, a mladenič se ni dal oplahiti. Pomignil mu je z roko in zaklical: „Prijatelj, ali hočete sijajno zaslužiti?“

„Kdo si in kaj hočeš?“ Dehor mu sprva ni zapal. Imel ga je za vohuna, ki nas namerava izdati pristojnemu oblastvu. Zaradi tega mu je posvetil vso pozornost.

Abdon se mu je predstavil s polnim imenom in povedal, da se hoče maščevati. Odkril je ogromen zaklad v grobnici na Ostrožju in pokazal skrivno pot v podzemski prostore. Za plačilo nam je obljubil polovico zaklada. Takoj tisto noč so odšli na delo. Po temnem rovu so dospeli do grobnice, kjer so naleteli na veliko oviro. Rov je zapiral debel zid, katerega je bilo treba prekopati. Na drugi strani pa jih je iznenadil Karel, ki je čuval skrito bogastvo. Po kratkem prekanju so ga podrli in zvezali. Zamašili so mu usta; vendar se mu je posrečilo, da je zunaj pod gradom glasno zatulil. Krik, ki je odjeknil v nočno tišino, je slišal grajski čuvar Simon. Zatrobil je v rog, da se je razlegalo po okolici. Roparji so se zbal grajske straže in zbežali. Vrnili so se brez zaklada; privedli pa so Karla ter ga na bratovo povelje vrgli v globoko ječo.»

(Dalje prihodnjič.)

Ob grobu naše zdražbarske minilosti

Razen onih grobov, ki krijejo naše drage pokojnike, bi te dni tudi ne smeli pozabiti tistega groba,

**kamor moramo položiti svojo nedavno mi-
nilost.**

Vse, kar še uspeva neljubega cvetja po najbolj skritih naših gredah, povijmo v vence in zasujmo «njimi ta grob!

**Kjerkoli še cvete divja roža sovraštva in
medsebojnega nezaupanja, na grob mini-
losti z njo!**

Kdorkoli zasledi v sebi bohotno cvetje samohvale, oblastnosti in koristolovstva, naj ga izpuli s korenino vred in naj ga trešči na ta grob!

Ne le v besedi, ampak v srcu naj se slehernik živo zaveda opomina, s kakršnim

tako resno svari Cerkev: «Bratje, čujte in pazite; kajti vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl!»

Malo ima sicer moči, vendar še živi v nas zlodej minilosti, tistih bridkih dni, ko je slepa zagrizenost tako grdo razdvojila naše vasi,

**da dostikrat nitj v nesreči brat ni hotel
pomagati bratu zaradi različne strankar-
ske opredeljenosti.**

Rekli smo temu politika, bilo pa je v resnici samo grdo vladjanje za mučnikov plašč, za glasove našega trpečega ljudstva.

Kjerkoli je še kaj teh zeli, v grob z njimi, da strohne in razpadejo za vekomaj!

očetovo poslednjo voljo, v kateri se je določil za dediča njegovega imetja. Trdi, da mu je izročeno nasledstvo in varstvo grajske edinke.

«Pa ni nikogar, ki bi ga razkrinkal? Povedali bi mu bili, da je lažni dedič...»

«Simon je vedel, a se je bal začetni... Pa se je vendarle srečno končalo...»

«Simon je vedel...» Karel se je na tihem vzradostil. Nič več ga ni skrbelo zaradi zaklada; zvesti čuvar mu je našel boljše skrivališče.

Durgelj se je obrnil v kot, obraz si je pokrnil s zvezanimi rokami. Odgovoril je šele na vprašanje, kje so lopovi. Povedal je, da ni razen njega nikogar v brlogu.

«Sedaj nam boš razkazal kraljestvo teme», je zagrmel nadzornik. «Do slednjega kotička!»

Razbojnik se je upiral. «Tu je vse, kar imamo», ni hotel ničesar izdati.

«Čakaj, lopov!» Nekdo izmed beričev ga je sunil z okovanim čevljem v zadnji del telesa. Ropar je zarjul od bolečine. Ponovno so mu zagrnili vezi, ker je še vedno kljubovalno molčal. Kakor črv na solncu, tako se je zvijal v tesnih sponah. Prosil je, naj mu jih zrahljajo.

«Prej nam boš pokazal, kam ste spravili plen», so mu grozili in pretili. «Sedaj si pod našo oblastjo.»

Srditih groženj se je ustrašil. Dejal jim je, naj odmaknejo omaro. Brez ugovora so mu ugodili. V zidu za omaro je zevala okrogla odprtina. Širila se je v hodnik, ki je vedel daleč pod razvaline. Ob straneh so bili vhodi v prostore, kjer

so bile nekaj sobe. Vrat že ni bilo več, pohištvo je razpadalo in trohnelo. Razen kamenitih stopnic je bilo vse drugo že razdejavano. Skozi razpoke v obokih se je motno svetilo.

Vhod v prostorno votlino je bil zadelan s trhlimi deskami. «Kaj je pa tukaj?» so vprašali Durglja, ki jih je spremljal z zvezanimi rokami. «Poglejte!» jim je mrko odvrnil. «Tega prostora nismo nikoli rabili.»

«Lažeš!» Beriči mu niso verjeli.

Deske so bile prislone ter so jih hitro odstranili. V prostoru je tohnelo po vlagi. Okrog kamenite mize so ležale Cunje, v katere so bile zavite človeške kosti brez lobanje.

«Morilci!» so se zgrozili beriči in pogledali rokovnjača.

«Mi nismo nikogar umorili», je tajil na vse pretege. «Umor so morali izvršiti drugi pred mnogimi leti.»

«Pa kje je lobanja?» so jo iskali po kotih.

Tedaj se je spomnil poveljnik, kaj mu je pravil nekoč grajski logar. Ko je podil ponoči divjega lovca, se mu je prikazala na razvalinah mrtvaška glava. Tako so razbojniki odganjali ljudi s tem, da so uprizarjali strahove.

Beriči so pretaknili vse, kjer je bila kaka luknja, a dozdevnega plena niso mogli izslediti. Našli so le obilno zalogo živil in obleke, pa tudi živalske kože. Kake večje tatvine lopovi najbrže še niso izvedli. Durgelj je trdil, da so šele začetniki, katerim se marsikak napad ni obnesel. Tako se jim je ponesrečil tudi vlom v grajsko

Dinar in prazne marnje nevednežev

Čuditi se moramo, da se dobe na deželi zelo lahkoverni ljudje, ki bi imeli radi, da bi dinar padel, in ki trdijo, da se bo to zgodilo, če ne pojdejo volit. Od padca dinarja si obetajo, da bi potem z lahkoto plačali stare dolgove z malovredno denarno poplavo, ki pač seveda vedno nastane s padanjem denarne vrednosti.

Mislijo taki modrijani, da imajo prav, toda bridko se varajo. Današnje denarne razmere se nikakor ne morejo primerjati s povojnimi razmerami. Takrat je bil naš denar res le papir, danes je krit z zlatom. Vsa naša zunanja posojila so zaračunana v zlatu. Tako bi rasel naš dolg snaj, cene uvoženim predmetom bi se začele

dvigati, cene kmetijskim pridelkom pa se ne bi, kakor kažejo izkušnje drugod, sorazmerno dvignile. Dvigniti bi se morale tudi razne javne dajatve. Še mnogo je sličnih težav, ki bi hudo potlačile vse naše gospodarstvo, če bi rastopil padec dinarja. Star in resničen je kmetijski pregovor: Z velikim vozom noter, z velikim ven!

Čudežev pri gospodarstvu ni mogoče delati in so vse nade na koristnost padca dinarja s povečanjem obtoka bankovcev prazne marnje, ki slepijo obupanega potnika v puščavi. Le s smotrnim delom in dobro uporabljanim posojilom je mogoče pomagati našemu gospodarstvu na noge.

GOSPODARSTVO

Sejmi

- 9. novembra: Braslovče (sejem je zaradi dneva tik po volitvah preložen za letos na 16. novembra);
- 10. novembra: Ljutomer (samo za živino), Pucanci;
- 11. novembra: Trojane-Sv. Gotard (le za blago), Cankova, Šmartno ob Paki, Mpravče, Fara, Poljane, Bučka, Laško, Studenec-Ig, Dobrniče, Ormož, Spodnje Gorje;
- 12. novembra: Buševa vas.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah:
1 dolar za okrog 56 Din;
v devizah:
100 italijanskih lir za 287-42 do 288-32 Din;
1 dolar za 56-35 do 56-52 Din;
100 francoskih frankov za 221-89 do 222-55 Din;
100 češkoslovaških kron za 166-96 do 167-47 Din.
Vojna škoda se je trgovala po 277 do 285 Din, investicijsko posojilo pa po 64 do 65 Din.

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Na mariborskem svinjskem sejmu so se trgovali: prasci, stari 5 do 6 tednov, po 40 do 45 Din, 7 do 9 tednov stari po 70 do 100 Din,

Gustav Strniša:

Planinci

«Ne boj se, s seboj te ne bomo silili! Mlad si in neumen. Toda tvoj molk hočemo! Zdaj pa ponavljaj za menoj.» Miha je grčal: «Prisegam pri Evem Bogu in vseh svetnikih, da bom vedno molčal o divjih lovcih in svojem mojstru, da ne bom nikomur izdal, da so divji lovci, niti kaj drugega, kar je v zvezi z divjim lovom!»

Vencelj je plašno ponavljal za njim. Tesno mu je bilo pri srcu. Ko je nehal govoriti, se je ozrl in preplašen zakričal. Vsi divji lovci so imeli proti njemu naperjene puške. Mojster ga je opozoril:

«Zdaj si prisegel. Če boš prisego držal, se lahko na nas zaneseš. Če nas pa izdaš, poglej te puške. Iz vsake te čaka krogla za spomin!»

Loveci niso bili tako divji, pač so pa hoteli preplašiti fanta in posrečilo se jim je. Vencelj nekaj dni ni mogel skoro ničesar delati. Ponoči je preplašen skakal iz postelje, tako prestrašen je bil. Zato si je dobro zapomnil oni večer.

Prav tako je pa tudi umolknil pred orožnikom, ko se je spomnil na svojo prisego. Četovodja se je zaman trudil, da bi ga omeščal. Deček ga je samo žalostno gledal. Kakor bi bil mutast, ni črnil besedice več.

Ko se je mojster vrnil, mu je vajenec takoj vse povedal. Pohvalil ga je. Kupil mu je nov klobuk in drugi so mu podarili pravo gamsovo brado,

3 do 4 mesece stari po 140 do 250 Din, 5 do 7 mesecev stari po 300 do 400 Din, 8 do 10 mesecev stari po 450 do 500 Din in leto dni stari po 550 do 700 Din. Kilogram žive teže so prodajali po 5-50 do 7 Din, kilogram mrtve teže pa po 9 do 10 Din.

JAJCA. Ker je nastopilo hladno vreme so se cene dvignile. Pri nas se plačuje sedaj za izvoz eno jajce po Din 1-20.

Kratke vesti

— Oprostitev od banovinske trošarine za vino, ki ga vinogradniki zamenjajo za poljske pridelke. Banska uprava razglasi: Da se v sedanji hudi gospodarski krizi olajša revnejšim vinogradnikom prodaja vina in da bi si vinogradniki laže nabavili najnujnejše življenske potrebščine, odločam, da se veljavnost drugega odstavka točke 32. pravilnika o banovinskih davščinah za proračunsko leto 1931./1932. razširi na vse sreze dravske banovine. V bodoče bo kraljevska banska uprava opraščala banovinske trošarine ono vino, ki ga dajejo vinogradniki izdelovalci iz kateregakoli sreza v dravski banovini v zameno za poljske pridelke in izključno za domačo uporabo kmetovalcem v dravski banovini. Ta ugodnost velja le za revnejše vinogradnike, ne pa za imovitejše posestnike vinogradov ali trgovce z vinom. Prav tako se ne more dovoliti, da bi se dajalo vino, prosto banovinske trošarine, v zameno trgovcem, obrtnikom in raznim prekupčevalcem. Vinogradniki, ki se hočejo poslužiti ugodnosti trošarine proste zamene vina, morajo

to prijaviti pristojnemu oddelku finančne kontrole. V prijavi je točno navesti ime, poklic in bivališče prodajalca in kupca, množino vina, množino in vrsto v zameno vzetih življenskih potrebščin. Oddelki predlagajo te prijave v rešitev kraljevski banski upravi s svojim poročilom, v katerem je treba vedno označiti, ali so prosilci vinogradniki pridelovalci in ali so oprostitev tudi potrebni. Nadalje se oprasha na posebno prošnjo tudi vino, ki ga morajo dajati vinogradniki pridelovalci preužitkarjem. S tem se ne menja dolžnost plačevanja državne trošarine po zakonu o državni trošarini. — Ban dr. Marušič.

— Znižanje nakupne cene za pšenico za naše kmete. Kmetijsko ministrstvo je izdalo za kmete uporabnike žita naslednjo izdatno olajšavo: Vsak kmetovalec, ki za lastno potrebo ne pridela dovolj pšenice ali jo sploh ne prideluje, lahko od trgovca z žitom ali od kmetijske zadruge, ki se peča z žitno trgovino, dokupi za prehrano družinskih članov potrebno količino pšenice po določeni nizki ceni. Da bi se pa v bodoče trgovina s pšenico pravilno vršila v zmislu zakonskih predpisov, je finančno ministrstvo v omenjenem razpisu predpisalo tudi še podroben način, kako se naj vrši ta trgovina. Žitni trgovci in kmetijske zadruge, ki so se že doslej bavile s trgovino s pšenico in želijo tudi še naprej izvrševati ta posel, se morajo prijaviti Privilegirani izvozni družbi, ki jih bo priznala kot komisijonarje za dotični kraj. Prodajati bodo morali pšenico, kupljeno bodisi od pridelovalca, nakupovalca ali od Privilegirane izvozne družbe, po določeni nižji ceni kmetovalcem na podlagi občinskega potrdila, po drugi višji ceni pa ostalemu mestnemu prebivalstvu in trgovskim mlinom. Seveda je za tako prodajanje pšenice po dveh različnih cenah potrebno tudi pri trgovcih strogo nadzorstvo, ker bodo morali trgovci razliko po višji ceni, ki velja za mline in privatne osebe, nakazati Privilegirani izvozni družbi. Kmetovalcem bodo prodajali pšenico po nižji ceni le na podlagi posebnega potrdila, izdanega od pristojne občinske uprave. V tem potrdilu, ki se izda kmetovalcu za vse leto, morata biti točno označena število družinskih članov in celotna potreba za nakup pšenice. Vsak delni nakup pšenice na podlagi tega potrdila bo moral trgovec na potrdilu samem označiti in odšteti od vpisane celotno dovoljene količine. Kmetovalec pa bo lahko kupoval pri trgovcu pšenico, dokler ne bo izčrpana količina, določena v potrdilu. Potrdilo bo obdržal trgovec že pri prvem

K Primčkovim se je zatekel tudi Jaka. Vedel je, da tam ostaja divji lovec Cimbrov Tone, ki ga je zasledovala postava zaradi umora in tatvine, pa se je znal vedno spretno umikati.

Če zaide človek na stranske poti, leze čimdalje od prave ceste. To je najbolje vedel Tone, ki je bil osumljen, da je umoril svojega znanca Jurčkovega Martina, s katerim sta oba hodila za enim dekletom. Pobegnil je in padal vedno globlje. Ko ga je čez tri tedne zasledoval orožnik na kolesu, je pobegnil v goščo. Orožnik je hitel za njim in Tone je še njega ranil. Ustrelil je namreč nanj in ga zadel v stegno.

Cimbrov Tone je bil Jakov dober znanec. Jaka ga je smatral za svojega dobrega prijatelja. Zatekel se je k njemu, da bi mu pomagal maščevati njegovo fantovsko čast. Hotel se je znositi nad Ravenčani pa tudi nad Ruparjevo Angelo, prepričan, da jih je ona naščuvala nanj.

In zdaj je prišel k Primčkovim. Potrkal je na okno. Nihče se ni oglasil. Znova je potrkal. Tedaj je prihitel od nekod Vencelj in ga nezaupno pogledal:

«Kaj pa hočete?»

«Ti šilo sušičavo me bož izpraševal! Povej urno, ali so Primčkovi doma in ali je Cimbrov Tone pri vas! Čakaj, saj sam lahko pogledam!»

«Nikogar ni!» je lagal deček in mu prestregel pot.

«Hm, hm; naročilo imam za Toneta.»

«Kakšno?»

«Govoriti moram z njim, moj prijatelj je. Jaj se mi pa nastavljaš? Ali bi rad v trnju ležal?»

Vencelj mu še vedno ni zaupal. Mislil si je, da ga Jaka lovi. Jaki je bilo pa že vsega dovolj. Skočil je k vratom in jih hotel s silo odpreti.

«Počakajte! Ne smem vas pustiti v hišo!» je zavpil vajenec, ki ga je Jaka pograbil za uho in ga stresel.

Fant je zakričal in že je stal pri vežnih vratih mojster. Začul se je njegov preteči glas:

«Kateri hudič pa ne da miru naši pošteni hiši?»

«Jaz sem — Jaka.»

Miha se je zasmel. Sunil je fanta, da je odletel v stran in že so bili vsi trije v veži.

«Kaj pa tebe nosi k nam?»

«S Cimbrovim bi rad govoril.»

Prav tedaj je stopil Tone v vežo in čul znač glas.

Oglasil se je:

«A, ti si! Pojdi malo v hišo! Dolg čas je. Zakaj pa ti lažiš tod okoli? Ali bi ne bilo zabavneje pri ljubicah?»

«Ravenski fantje so me povezali pod prasičjo mrežo. Naj jih odnese vrag! Osramočen sem pred vsemi gorenjskimi dekleti. Ime sem dobil, ki se ga sam sramujem. Ti hudičevci so mi jo zasolili. Na kinkežu so me vozili pod tisto mrežo za svinje. Vmes so krulili in vpili, da sem prasec, ki ga prodajajo. Znositi se moram nad nimi! Vem, da mi boš pomagal!»

nakupu, če pa bo kmetovalec hotel nadaljnje količine pšenice kupiti pri kakem drugem trgovcu, mu bo moral prvi trgovec izročiti potrdilo. Na drugi strani pa bo moral trgovec, čim bo prodal vso dovoljeno količino pšenice kmetovalcu, dostaviti potrdilo pristojnemu oddelku finančne kontrole, pri delnem nakupu pa bo moral oddelku prijaviti nakup te delne količine. Finančna kontrola bo nadzirala porabo kupljene pšenice, da kmetovalec pšenice ne bo dalje prodajal. Za vse prodaje pšenice kmetovalcem bo Privilegirana izvozna družba dotičnega trgovca na podlagi prijav finančnih kontrol priznala na njegovem računu pšenice.

Železniškim upokojevcem

Da se nahajajo železniški staroupokojevcem državne in južne železnice v bedi, ni treba opisovati. Da se še železniškim invalidom niso uredile njihove kronске nezdolne rente, je znano. Železniški upokojevcem so bili zelo udarjeni, ko se jim je pred letom odvzela neomejena režijska vožnja.

V navedenih primerih je podpisano društvo že nešteto krat prosilo za odpomoč, a do sedaj brezuspešno.

Naše društvo se je vedno ogibalo vsake politike, kakor to zahtevajo društvena pravila, in ni nobenkrat pozivalo svojih članov na volitve, a sedaj pri teh volitvah je nujno potrebno, da vsi železniški upokojevcem nastopimo složno in pokazemo, da smo zvesti sinovi kraljevine Jugoslavije, od katere pričakujemo rešitve.

Da bo podpisano društvo moglo svoje delo uspešno nadaljevati in našlo zaslombo pri državnih poslancih, je nujno potrebno, da se vsi železniški upokojevcem brez izjeme udeležimo volitev dne 8. novembra.

Društvo železniških upokojevcem v Ljubljani.

Vnovčenje krompirja

Nič kaj se ne pohvalijo letos naši kmetje pri spravljaju krompirja. Naša glavna okoliša, kjer se prideluje večina našega žlahtnega krompirja za ljudsko hrano, Gorenjska in Savinjska dolina, sta močno trpela za sušo, da je pridelek skoraj sreden. Vsi smo zato pričakovali, da bo imel krompir letos vsaj take cene, ki bodo ustrezale pičlemu donosu. Toda ko je bil krompir še v

zemlji, so že ponujali razni priložnostni prekupčevalci krompir našega kmeta — ne svojega, ker ga nimajo — po 60 par za 1 kg veletrgovini. Zaradi splošne kmetijske stiske se je nekaterim prekupčevalcem res posrečilo kriti dobavo po teh sramotno nizkih cenah, ki letos niti za polovico ne krijejo pridelovalnih stroškov, dočim je večina prekupčevalcev morala preklicati svoje ponudbe, ker po teh cenah niso mogli dobiti blaga.

Kakor smo izvedeli, so pričeli ti kupci plašiti kmete, češ, da bo krompir še cenejši, ker ga bo dobila veletrgovina skoro zastoj iz inozemstva, namreč iz Madžarske in Poljske. Našim kmetom pa da se bo godilo prav tako kakor v pomladi leta 1929., ko so k nam na debelo uvažali poljski krompir.

Vsem je še v spominu, da so morali takrat naši kmetje svoj žlahtni pridelek, ki so ga s trudom ohranili pred mrazom, pokrmiti živini. Naši Barjani na primer, ki nimajo primernih kleti in so bili na pomlad brez semenskega krompirja, so morali saditi uvoženi poljski krompir. Kakšno razočaranje so doživeli sadilci novega krompirja, se lahko čuje vsak dan od njih, saj je dal neobičajno pičel in skoro nevžiten pridelek v sicer ugodnem krompirjevem letu.

Ker je poljski krompir že desetletja močno podvržen raku, je bila prav upravičena bojazen, da se bo ta uničujoča bolezen udomačila tudi pri nas. Naši kmetijski strokovnjaki so že takrat opozarjali na to pretečo nevarnost. Ker se je tudi letos bati, kakor smo pravkar navedli, da se prične spet uvažati ceneni industrijski krompir iz inozemstva, je podvzelo naše ministrstvo za kmetijstvo odločne korake v zaščito našega krompirja, ki je nedavno izdalo pravilnik o kontroli raznih rastlin in sadežev, med njimi tudi krompirja, pri uvozu v našo državo. Kakor v večini drugih držav, so potrebna po tem pravilniku tudi pri nas za uvoženo blago posebna potrdila državnih zavodov za rastlinske bolezni v izvozni državi, da je uvoženo blago zdravo. Na ta način se bo preprečil uvoz okuženega krompirja. Sicer pa bo pri današnjih nizkih cenah nemogoče uvažati krompir, ker znaša že sama carina brez vseh pristojbin 66 par za kilogram uvoženega krompirja.

Pri današnjem stanju na našem krompirjevem tržišču se ni bati, da bi cene popustile, temveč se morajo na vsak način še utrditi in dvigniti. V Ljubljani in Mariboru je v resnici cena krompirju že porasla. Zato se naj naši ljudje ne dajo

begati od raznih prekupčevalcev in naj ne prodajajo pod ceno svojega pičlega pridelka.

DOPISI

KLADJE PRI ŽIREH. Po dolgem času se zopet oglašamo v «Domovini», ki jo vedno radi prebiramo. Te dni se je, kakor je «Domovina» že pisala, smrtno ponesrečil mlad fant iz Zirov. Padel je s kolesa. Kolesarji, bodite previdnejši na nevarnih mestih! — Po dolgem lepem vremenu je nastopilo jesensko deževje. Letošnje leto smo še kolikor toliko zadovoljni s pridelki. Tudi nekaj sadja smo imeli, tako da bodo marsikje imeli precej domačega žganja, ki ga naj bi ljudje rajši prodali in ne doma posrkali, kajti danes je treba gledati na vsak dinar. — Tudi pri nas so bili nekateri ljudje, ki so se Bog ve zakaj zbegali in vzeli denar iz posojilnice. Sedaj zopet vidijo, da je bil strah prazen. — Pridelke smo spravili in zopet imamo malo več časa. Zato si vsi, ki še nimate «Domovine», naročite ta list, ki je najboljši tednik v dravski banovini. Tudi v Vodnikovo družbo se vpišite.

MALA NEDELJA. Velika tombola Društvene doma se bo vršila v nedeljo 15. t. m. točno ob 15. ob vsakem vremenu. Nad 300 krasnih dobitkov, kakor vreča fine pšenične moke, suknene obleke, železna brana, sodček mošta, posteljna odeja, koca, oblačilno blago, potplati in drugo. Tombolske karte ko 3 Din. Dobitki bodo javno na ogled. Po tomboli prosta zabava s plesom. K obilni udeležbi vabljeni vsi od blizu in daleč!

RAČNA. Od sobote 24. do 30. oktobra je pri nas neprestano deževalo tako, da smo imeli okrog Kopanja celo malo jezero. Po nastopu lepega vremena pa je voda zopet odtekla. — Tu so se že izvajale odredbe o mletvi. Zaradi netočnosti prijave sta bila ustavljena do nadaljnega oba mlina v tukajšnji občini. Sedaj je prišlo naknadno dovoljenje iz Ljubljane, da smeta mlina mleti do 15. t. m., dokler ne pride rešitev iz Beograda. — Tudi pri nas se glasi parola: 8. novembra vsi volit!

SOLČAVA. Tudi letos je bilo pri nas mnogo tužcev, posebno v Logarski dolini. Zaradi hladnega vremena so nas prej zapustili kakor druga leta in je s tem vir dohodkov pri nas izčrpan. Kmetje se nahajajo v denarnih stiskah, kajti živina nima cene, lesa pa skoro ni mogoče pro-

Cimbrov se je samo zapačil. Ni pa ne pritrtil ne zanikal. Stopila sta v sobo, kjer sta pomagala zbranim gostom piti žganjico.

«V imenu postave! Obkoljeni ste! Nihče ne sme prej iz hiše, preden ga ne pregledamo!» se je začul pred hišo glas orožniškega vodje, ki je res s patroljo obkolil hišo.

«Lucifer te odnesi!» je polglasno zaklel Primčkov Jože, ki se je bal za Cimbrovega.

«Vrv mi daj, pa hitro jim pojdi odpirat!» je šepnil Tone.

Ze je imel v roki vrv. Miha je hitel odklepat. Medtem ko je odpiral vrata, se je Cimbrov spretno kakor mačka pognal na ognjišče v veži in vrgel z njega vrv preko železne palice, na kateri sta brata sušila meso. Palica je bila pritrjena visoko pod dimnikom. Ni ga oviralo. Splezal je po vrvi na palico. Stopil je nanjo, potegnil vrv k sebi in mirno občepel v temi.

Orožniki so pridrveli skozi vežo v sobo. Preiskali so vse. Ničesar sumljivega niso našli. Ker se ni nihče upiril in skušal uiti, sta vstopila v hišo tudi orožnika, ki sta čakala zunaj na straži. Zaprla so se za trenutek sobna vrata. Cimbrov je že isti hip visel na vrvi, se spretno pognal na tla in skočil skozi priprto vežo na prosto.

Vse se je izvršilo urno kakor misel. Ko je orožniški poveljnik vprašal, kaj je v veži zapotato, se je Miha odrezal, da je najbrže preslabo zaprl vrata. Poveljnik je šel sam pogledat. Res so bila vrata odprta.

Jaka je sedel med divjimi lovci kakor na trnu. Hinavec ni maral nikoli pokazati svoje prave barve in tudi zdaj se je sramoval te družbe.

Poveljnik ga je bistro pogledal in omenil: «No, no, ali ste dobili novega člana v svojo bratovščino?»

Jaka je bil kar razžaljen. Orožnik ga je pa že poznal. Vedel je, kaj se je z njim zgodilo v Ravneh. Ni se brigal zanj, ko je stisnil zobe in nekaj zamrmral.

«Pojdimo!» je kratko ukazal vodja in še enkrat pogledal Bričkovega s preroškim pogledom strokovnjaka, ki pozna svoje ljudi in ve, s kom bo še imel posla.

Orožniki so odšli.

Pri vratih se je poveljnik še enkrat obrnil in dejal:

«Prijetelji, zapomnite si, vsaka lisica se ujame enkrat v past! Prepričani ste, da nas vlečete za nos in da vas ne bomo dobili. Jaz sem prepričan o nasprotnem. Kar padli boste v naše pasti. Tedaj vam bomo trdo zadržnili zanjke, tako vam povem!» je zapretil in vrgel vrata za seboj.

«Saj nismo rokavnjači ali morilci, da so tako zvesto za nami!» se je oglašil postaran kmet, ki je bil sicer poštenjak, le divjega lova se ni mogel odvaditi. Dražili so ga, da bo še na smrtno uro gladil svojo puško, namesto da bi se kesal svojih grehov.

«Največ je kriv Cimbrov! Meni verjemite!» je posegel vmes šepasti Hrček, ki je bil vse svoje življenje samo divji lovec in je poznal sodišče prav tako dobro kakor naše hribe. «Cimbrovega zasledujejo, pa prilazejo semkaj. Verjemite mi! Zapodimo ga! Svoja pota naj hodi, mi pa svoja!»

«Kdo ga bo podil? Če ga veseli, naj pride! Najboljši lovec je! Ne smemo ga zapustiti, če je v stiskah!» je zagovarjal Toneta gospodar.

Jaka ni dolgo ostal. Kmalu jo je mahal skozi hosto. Povedali so mu, da bo dobil Cimbrovega pri treh lipah na jasi sredi hoste. Ze od daleč naj mu zažvižga, da ga bo spoznal, kajti neznanecem ni varno hoditi ponoči tam mimo. Najmanjši šum ga zdrami, da opreza.

Bričkov je lahko stopal po znani hosti, kjer bi menda lahko hodil tudi z zaprtimi očmi, saj je bila tod blizu bajta, kjer se je rodil. Pod nogami so mu pokale suhe vejice. Nekam tesno mu je postalo, čeprav se ni ničesar bal.

Med drevjem so zalesketali lijesti siji mesečine. Čulo se je šepetanje gozda, umirajočega v tihih sanjah. Hosta se je redčila in se spet zgoščala. Drevesa so rasla in se spet nižala v široke grmiče.

Nekje je zaskovikal skovir. Otožno skovikanje je odjeknilo v gozdu, se lovilo med debli in se izpremenilo v ječeče šepetanje.

Samotni popotnik je dospel do košenice.

(Dalje prihodnjič.)

dati. Kolikor se lesa proda, gre za takšno ceno, da se ne izplačata sekanje in spravlanje. — Pred nedavnim časom sta bila pri nas dva krsta nezakonskih otrok, pri katerih se je zahtevalo po 100 Din za krst. Čudno se nam vidi, da je pri nezakonskih otrocih prvi zakrament tako drag.

SMARJE PRI JELSAH. Nisem še dolgo naročnica naše priljubljene »Domovine«, pa vendar vam moram javiti, da sem se je navadila, da jo vsak teden komaj čakam. Čitatelji in čitateljice, širite »Domovino«, ker »Domovina« je res pravi časopis za vsako slovensko hišo. — Zadnje dni smo imeli malo poplav, ki pa sedaj niso mogle napraviti prevelike škode.

ZETALE. V zadnji »Domovini« sem čital, da je odločitev mislečih volilcev ta, da pojdejo vsi voliti, a naš organist je dobil listke, ki pozivajo ljudi, da na dan volitev ostanejo doma. Mislimo pa, da bo slabo opravil, kdor ne bo volil. Ljudje pravijo, da vsakdo izgubi pravdo, kdor ni poleg pri sodni razpravi. Isto velja tukaj: če ne boš oddal glasu, ne boš imel pravice kaj zahtevati. Pojdimo vsi voliti, da vidimo, kaj bo storila narodna skupščina, v kateri ne bo strank. Če od damo glasove, nam samo lahko koristi, če ne bomo volili, bo škoda gotova. — Zopet javljamo žalostno vest, da je šele 18letni fant pobil deklino, ki ga je obdolžila razmerja in bi'a tudi res noseča. Silno pokvarjena je današnja mladina in človeka je kar sram pisati o takih zadevah.

ZLABOR PRI MOZIRJU. (S m r t n a k o s a.) Tu je nenadno preminil g. Jakob Gross, ki je bil zvest naročnik našega lista. Pogreba dobrega pokojnika so se udeležili številni občani in gasilci iz Nazarij. Naj bo pokojniku ohranjen blag spomin, žalujočim pa naše sožalje!

DOMAČE NOVOSTI

* Naša kraljica za siromake. V Beograd se je vrnila Nj. Vel. kraljica Marija, ki se je takoj posvetila svojim poslom in skrbem za beograjske siromake in siromašno šolsko deco. Odredila je zlasti za šolsko deco večjo pomoč po šolski politiki. Obekli in obuli bodo 50 šolskih otrok. Obdarovanje se bo vršilo 30. decembra pod pokroviteljstvom Nj. Vis. princa Andreja.

* Vse kandidacijske liste so potrjene. Pri volitvah bo nastopilo 674 sreskih kandidatov. Borili se bodo za 305 poslanskih mandatov. 306. mesto pripada ministrskemu predsedniku g. Petru Živkoviću. Od članov vlade niso kandidirali: finančni minister Gjorgje Gjurić, minister za socialno politiko dr. Marko Kostrenčić in minister brez portfelja dr. Stanko Šverljuga.

* Kandidati brez protikandidatov. Med 676 kandidati za nedeljske volitve v Narodno skupščino jih je 65, ki nimajo v srezih protikandidatov in bodo torej nedvomno izvoljeni. V dravski banovini so brez protikandidatov minister dr. Albert Kramer v Ljubljani, minister Ivan Pucelj v Kočevju, župnik Janko Barle v kranjskem srezu, dr. Stane Rape v logaškem srezu, Jakob Zemljčič v ljutomerskem srezu in dr. Ljudevit Pivko v srezu Mariboru levem bregu.

* Prihodnji teden se bo začelo razpošiljanje Vodnikovih knjig, tako da bodo do decembra imeli vsi člani knjige v rokah. Poverjenikom v krajih, kjer je zamuda nekaterih članov očitna, se je dovolilo, da smejo te dni še nabirati člane, katerim se bo, kolikor le še mogoče, ustreglo s knjigami!

* Pozor na komunistično rovarjenje! Kakor je nedvomno ugotovljeno, so pričeli poslednje dni pošiljati komunisti iz inozemstva v našo državo večje množine letakov take vsebine, s katero hočejo izzvati zmedo med narodom glede na njegovo držanje pri volitvah narodnih poslancev. Med temi letaki so tudi taki, na katerih ni nobene podpisa, drugi so pa zopet podpisani z imeni oseb, ki niso imele nikdar nobenega stika s komunisti ali njihovim početjem. Največ takih letakov so našli v bližini avstrijske meje. Skriti so bili na pokopališču na Jesenicah. Državljanj,

katerim so bili ti letaki poslani, so jih sami izročili oblastvom, da se tako rešijo zakonske odgovornosti zaradi neprijavljanja oblastvom.

* Škofjeloška župna cerkev izročena namenu. V juniju letos je pričela škofjeloška stavbna tvrdka Angela Molinarija popravila župne cerkve sv. Jakoba v Škofji Loki. Napornega dela je bilo mnogo, ker so obnovili notranjost svetišča od svoda pa do tal, tako da je cerkev videti, kakor nanovo pozidana. Znova so jo izročili svojemu namenu s svečanostmi, ki so se pričele v soboto zvečer. V nedeljo je bila slovesna služba božja s pridigo kanonika dr. Tomaža Klinarja. Ob tej priliki se je praznovala tudi 460letnica obstoja škofjeloške cerkve. Cerkev je tudi mnogo pridobila z boljšo napeljavo električne luči.

* Predložitev prijav po upokojencih v svrhu kontroliranja pravice za prejemanje draginjskih doklad. Da se kontrolira pravica za prejemanje draginjskih doklad, morajo po členu 113. pravilnika za delo odsekov za računovodstvo pri finančnih direkcijah predložiti vsi upokojenci odseku za računovodstvo vsako leto dvakrat, in sicer v aprilu in oktobru, predpisane prijave za prejemanje draginjske doklade. Za otroke, stare preko 16 let, ki se redno šolajo, se morajo priložiti prijavi tudi potrdila šole o rednem šolanju. Zaradi tega se vsi v Ljubljani bivaajoči upokojenci obveščajo, da dobe predpisane tiskovine za prijavo pri odseku za računovodstvo, referatu za civilne in vojaške mirovine, Krekov trg, pritličje, soba št. 6, v času do 10. t. m., kjer naj se vsi upokojenci osebno, t o d a l e v t e m č a s u zglase. Izven Ljubljane bivaajočim upokojencem se bodo poslale prijave po pošti. Upokojencem, ki so že predložili šolska potrdila za leto 1931./1932., teh ni treba ponovno prilagati prijavam. Pravilno izpolnjene in po dveh aktivnih ali upokojenih državnih uradnikih potrjene prijave se morajo takoj vrniti temu odseku. Upokojencem, ki se ne bodo odzvali temu pozivu, se bo ustavilo izplačevanje draginjske doklade. Pri tej priliki se upokojenci ponovno opozarjajo, naj v bodoče javijo vsako izpremembo bivališča najpozneje do 10. vsakega meseca, ker se po tem roku že prično odpošiljati čekovne nakaznice podružnici Poštne hranilnice.

* Prihodnji uradni dan komisarja za agrarne operacije v Mariboru (sresko načelstvo) bo v soboto 14. t. m.

* Nova podzemna odkritja na Dolenjskem. Že pred leti so listi poročali o odkritju velike podzemne jame na Štanglovem posestvu v Jami pri Stranski vasi. Jama je oddaljena dobrih petnajst minut od železniške postaje v Birčni vasi. Nedavno pa so vaščani, ki so vedeli, da je v jami mnogo vode, zaprosili gasilce v Šmihelu, da bi vodo izčrpali in napolnili vaške vodnjake, ki se po letošnji suši precej prazni. Tej prošnji je požrtvovalno gasilno društvo ugodilo in se napolnilo s svojo motorno črpalko in moštvo m k jami. Spuščanje se je vršilo prav previdno. V jamo je šlo več domačinov in gasilcev, ki so na svoje čudo našli spodaj nekaj prehodov in obsežne prostore. Na levi strani jame sta dve veliki kotanji, napolnjeni z vodo, obe po 15 metrov globoki. Na desni strani vodi majhen prehod v veliko dvorano, ki je dosti obsežnejša kakor novomeška kapiteljska cerkev in vsa polna najlepših kapnikov. Iz te velike dvorane je vhod v dve manjši dvorani. Zadnja je četrta dvorana, v kateri vidiš redka podzemna čuda: kapniki so zlitii v velike in obsežne cerkvene orgle. Zato so jo tudi krstili za cerkveno dvorano. Gasilci in ostali se kar niso mogli načuditi tem naravnim krasotam. Z motorno črpalko so napolnili kar pet velikih in globokih vaških vodnjakov, ne da bi se pri tem opazilo kako znižanje vodnega stanja v kotanjah.

* Smrt zgledega narodnega moža. Pred dnevi je izdihnil svojo plemenito dušo g. Stefan Kumar, mizarski mojster v Mokronogu, star 76 let in po rodu iz Pavlje vasi pri Mokronogu. Pokojnik je bil na najboljšem glasu kot mizarski mojster. Dolga leta je bil občinski oglednik mesa in je opravljal to delo z največjo vestnostjo. Posebno požrtvovalen pa je bil pri gasilskem društvu.

Gospod Stefan Kumar je bil tudi značajan in vnet narodnjak in je moral zaradi svoje zavednosti mnogo pretrpeti pred vojno in med njo. Po svojem prepričanju je bil rojakom vedno vzor in če je kdo omahoval, ga je on znal okrepiti s primerno bodrilno besedo. Pokojniku časten spomin, njegovim dragim pa naše sožalje!

* Elektrifikacija Dolenjske na pragu. Dne 16. pr. m. je bil v Trebnjem sestanek zastopnikov občin trebanjskega sodnega okraja zaradi elektrifikacije Dolenjske. Na sestanku je poročal banovinski referent g. inž. Rueh o banovinskem elektrifikacijskem načrtu za dravsko banovino, zlasti kolikor se ta načrt tiče elektrifikacije Dolenjske. Iz njegovega strokovnega poročila je povzeti, da je banovinski elektrifikacijski načrt velikopotezen in postavljen tudi na zdravo podlago, tako da bo banovina lahko nudila tok po najnižji ceni. Kakor je trdno upati, se bo banovinski elektrifikacijski načrt prej ali slej tudi dovršil v celoti. Ze v prihodnjem letu bo izpeljan glavni daljnovod še naprej od Črnuč do Grosuplja, odkoder se bo odcepil en stranski vod na Kočevje, a drugi v smeri Trebnje—Novo mesto in Trebnje—Mokronog—St. Janž. Ker je elektrika naposled vendar že nekako na pragu Dolenjske, pač ni dvoma, da se ne bi vsi Dolenjci resno zavzeli za banovinski elektrifikacijski načrt.

* Huda nesreča. Nekateri člani veržejskega gasilnega društva so bili oni dan zaposleni s sušenjem vodovodnih cevi brizgalne, ki so jih v to svrhu razpeljali po drevju. Pri tej priliki je g. Kupten Martin, posestnik iz Veržeja, izgubil ravnovesje in padel s šest metrov visoke lestve na tla, kjer je obležal nezavesten. Poklicani zdravnik je ugotovil hujše notranje poškodbe.

* Smrt družinskega očeta v Ljubljani. Pri reševanju hlo dov v narasli Ljubljani je utonil Dukičev delavec, 41letni tesar Valentin Mandelj, doma iz Češnjice pri Dobrunjah, ki zapušča šest nedoraslih otrok.

* Smrtna nesreča ruskega izseljenca. V soboto zvečer se je na Dunajski cesti v Ljubljani pripetila grozna nesreča, katere žrtev je postal mladi ruski geodet Pavel Barkov, zaposlen pri hidrotehničnem oddelku banske uprave v Ljubljani. Tistega dne je imel Barkov opravka na Ježici in se je zvečer vračal proti Ljubljani. Tik pred Stadionom je dospel z Ježice neki avtobus. Barkov ga je opazil, hitel na cesto in dvignil roko, da bi se avtobus ustavil. Toda že je bila nesreča tu. Šofer Barkova ni opazil in se je nesrečni mož znašel pod avtobusom. Barkov je obležal s hudimi telesnimi poškodbami, zaradi katerih je v ponedeljek umrl v javni bolnici.

* Zopet požar v Savinjski dolini. V nedeljo okrog 23. ure je nenadoma začel goreti v Trnavi pri Gomilskem kozoletcu posestnika Fonde. Bližnja gasilna društva so prihitela na pomoč in omejila požar na kozolec, ki je zgorel do tal. To je bil že drugi požar v letošnjem letu pri istem posestniku. Vzrok tega požara je prav tako zagoneten kakor pri vseh drugih številnih požarih, ki smo jih že imeli letos v Savinjski dolini.

* Požar pod Donačko goro. V nedeljo okrog pol 8. zjutraj se je dvignil plamen iz hiše male posestnice Julijane Voduškove v St. Juriju pod Donačko goro in je v kratkem upepelil hišo do zidu. Kakor sodijo, je požar po nepredvidnosti zahteval domači sinko.

* Požar v »Zaki« na Bledu. V ponedeljek med 19. in 20. uro je začelo goreti v šupi hotela »Zake« na Bledu. Ker je bila v šupi razna krma, je močno gorelo in se je požar razširil tudi na blizu stoječo stanovanjsko vilo, ki poleti služi tujskemu prometu. Oboje je bilo naglo v plamenih, ki so daleč naokoli ožarjali nebo. O požaru so bili obveščeni domači gasilci, ki so takoj prihiteli na pomoč. Gasiti pa so prišli tudi gasilci z Mlinega. Združenim močem se je posrečilo ogenj v toliko zaježiti, da se ni razširil na sam hotel. Šupa in vila pa sta zgoreli do tal.

* Po pogrebu se je obesil. Predzadnje sredo so imeli v Guštanju pogreb nekega delavca. V sprevedu je korakal tudi nad 60 let stari jeklarniški delavec Vavče, oče starih že odraslih

otrok in že več let vdovec. Ko so bili na pokopališču, se je Vavče izrazil: «Za vse svete hočem biti tudi jaz tu!» Kljub temu, da je bil mož v zadnjem času zelo potr in je iskal v alkoholu tolažbe, ni nihče pripisoval tem besedam kakšnega pomena. Zvečer je šel Vavče spat ob svojem običajnem času, potem pa je vstal, najbrže okrog 11., se lepo umil, se oblekel v črno obleko in bele nogavice, si prižgal svečo, privezal vrh za tram nad hodnikom, kjer suše koruzo, stopil na ograjo in se obesil. Sin, ki se je vrnil okrog ene ponoči, domov, je našel nesrečnega očeta že mrtvega.

* **Deček žrtev neprevidnega ravnanja s puško.** Predzadnji torek se je pri Gorenjčevih na Raki v domači hiši slavila svatba. Zal je voglarjenje iz same neprevidnosti zahtevalo nedolžno žrtev devetletnega dečka. Okrog 20. so se fantje približevali Gorenjčevi hiši, ki se nahaja na malem bregu. V tej družbi sta bila tudi posestnikova sina Pevc in Martin Oberč iz Dolge Rake. Slednji je dobil od Pevca nabasano vojaško puško, da bi z njo pri voglarjenju streljal. Stisnil je puško pod pazduho, s prstom pa je držal za jeziček puške. Komaj je družba dospela v bližino Gorenjčeve hiše, je nesreča hotela, da je Oberču spodrsnilo, v tistem trenutku pa je tudi odjeknil strel. Svinčenka je bila usmerjena proti vratom Gorenjčeve hiše, kjer je stal devetletni Gorenjčev Matijče. Zadet v glavo, se je deček v hipu zgrudil ves oblit s krvjo na tla in kmalu nato umrl. Storilec Martin Oberč, ki je zakrivil nesrečo po neprevidnosti, je begal okrog vso noč, drugo jutro pa se je sam prijavil sodišču v Krškem.

* **Nočni roparski napad.** Ko je nedavno zvečer stopil 68letni dninar Jurij Pevec od Sv. Stefana pri Šmarju po opravku iz svoje hiše na dvorišče, ga je v temi napadel neki Mihael Leskovšek v družbi neznanca. Leskovšek je podrl Pevca na tla, mu skočil na prsa, dočim je drugi lopov stopil v hišo in iskal denar, ki ga pa ni našel. Ko sta napadalca spoznala, da ni plena, sta izginila v temi. Pevec je moral poiskati zdravniško pomoč v celjski bolnici.

* **Kot osumljen požara je bil aretiran od orožništva** v občini Stanetincih pri Radencih brezposelni hlapec 28letni Jožef L. iz Šalovcev v Prekmurju. Aretiranec je močno sumljiv, da je 24. aprila lani zažgal hišo Jožeta Jakiča v Šalovcih in skušal zažgati nato še hišo Andraža Lajnščaka prav tam. Osumljenec sicer zanika krivdo, vendar je bil še pridržan v zaporu.

* **Smrtna nesreča rojaka v Trogiru.** V Trogiru se je te dni smrtno ponesrečil 22letni mornariški podnadrednik, litijski rojak Stane Tič. Pokojnik se je izučil doma mehaniške obrti, nato pa je odšel v mornariško šolo, ki jo je dovršil z odličnim uspehom in je služil sedaj že tretje leto kot strojnik na tenderju «R 13». Vozil je na progii Divulje—Split. Vršil je svojo službo v popolno zadovoljnost svojih nadrejenih. V ponedeljek je dobil nalog, naj popelje tender iz Splita v Trogir, kjer naj bi ga dvignil na suho in preko zime popravil. Mornarji so se ob prihodu v Trogir takoj lotili dela, pri čemer pa je nanoslo nesrečno naključje, da se je Stane Tič dotaknil žice z visoko napetostjo in ga je tok odbil in vrgel na tla. Ponesrečenec so takoj priskočili na pomoč tovariši, ki so ga spravili v bolnico. Prizadevanje zdravnikov in tovarišev pa je žal bilo zaman. V Litiji je vzbudila žalostna vest o Stanetovi smrti globoko sočustvovanje z rodbino Tič-Jerebovo.

* **Aretacija nevarnih vlomilcev bratov Franca in Jožeta Pečovnika.** Ze dlje časa so po Dravski dolini, Pohorju in Mislinjski dolini zasledovali znana vlomilca brata Franca in Jožeta Pečovnika, ki sta imela na vesti več vlomov in tatvin. Največjo delavnost sta vlomilca kazala v juliju in avgustu l. Takrat ni minil teden, da bi ta nevarna svedrova ne poizkusila svoje vlomilske sreče. Roki pravice pa sta se znala rokomalha vedno spretno umikali, posebno zaradi tega, ker sta romala po Pohorju in po vsej dolini do Soštanja. Tudi v okolici Slovenjgradca sta poizkusila svojo srečo. Najprej sta se pojavila na Pohorju, vendar pa so tukaj bile izvedene le manjše tatvine. Kmalu nato je bilo vlomljeno v Starem

trgu pri Slovenjgradcu, potem v Golavabuki, pri posestniku Ravnjaku v Legnem in v Podgorju pri Slovenjgradcu. Nato so vlni v okolici Slovenjgradca ponehali, nadaljevali pa so se v Šaleški dolini. Tako je bilo vlomljeno v restavracijo gospoda Raka v Velenju in v gostilno pri kolo-dvoru v Pesjem. Po teh vlomih in tatvinah se je oblastvom posrečilo prijati Franca Pečovnika, ki je pristojen v Sv. Janž na Vinski gori. Dobili so ga v Celju. Dejanje je priznal in obenem izdal tudi sokrivca, svojega brata Jožeta, ki pa je kradel zatem na lastno pest dalje. Pred približno dvema mesecema pa so v teh krajih vlni prenehali. Jožef Pečovnik, kateremu so postala tla prevročna, jo je mahnil drugam poizkušat svojo vlomilsko srečo. Toda sreča je opoteča. Ta pregovor je občutil na lastni koži tudi Jožef Pečovnik, ki se je naposled le ujel v past. Pred nekaj dnevi so ga kot sumljivega prijeli v Domžalah. Ko so mu prereševali obisti, so šele spoznali, kakega tička so ujeli.

* **Samomor.** Blizu Medvod nad Tržičem so našli te dni mrtva 22letnega gozdarja Franca Müllerja in 23letno Marijo Ogrizovo. Gozdar Müller je bil uslužben pri veličposesniku baronu g. Bornu in ker ga usodnega dne ni bilo ves dan na spregled, so ga šli iskat drugi Bornovi uslužbenci. Franc Müller in Marija Ogrizova sta odšla z doma že v noči od predzadnje nedelje na ponedeljek, in sicer vsak po svoji poti. V Medvodah sta se sestala in tu se je odigrala pretresljiva žaloična nesrečna ljubezni. Kako je potekla, se ne bo dalo nikdar dognati. Mladi gozdar je ustrelil menda najprej svojo zaročenko, nato pa pogljal še sebi kroglo v srce.

* **Rojstvo v gozdu.** Nedavno se je javila pri sevniškem zdravniku dr. Mušiču 15letna mladenka Anka, delavka na parni žagi. Potožila je zdravniku svojo boleost in zdravnik je takoj ugotovil, da se bliža rojstvo. Svetoval ji je, naj gre hitro domov. Toda v gozdu blizu domače vasi Ledine je mladenko prehitelo in porodila je krepkega fantička, ki se je med tem, ko je mlada mati padla v nezavest, zadušil v listju, ker ni bilo blizu nobene pomoči. Mladenka se je čez čas zopet osvestila, pobrala otroka, ga odnesla domov in skrila v hlevu. Pozneje je dogodek povedala svoji materi. Zadevo ima sedaj v rokah državno tožilstvo v Celju.

* **Požar upepelil viničarijo.** Nedavno zvečer je nastal v nekem gozdu pri Bresternici ogenj, ki ga je veter zanesel tudi na slamnato streho v bližini stoječe viničarije dr. Maleka, v kateri je s svojo družino stanoval viničar Anton Svetek. Na pomoč so prihiteli gasilci iz Maribora, Kamnice, Peka in Studencev, vendar pa poslopja niso več mogli rešiti. Pogorelo je do tal skupaj z gospodarskimi zgradbami.

* **Na mesec dni zopora je bil obsojen v Ptuj** Primožič Simon, delavec v Novi vasi, ker je nedavno segel pri tepežu po nožu in ogražal varnost Viktorja Peklarja. Zagovarjal se je, da je bil popolnoma pijan, a mu ni zagovor nič pomagal.

* **Na plesišču zaboden.** Pred novomeškim okrožnim sodiščem se je vršila kazenska razprava proti posestnikovemu sinu Ervinu Hönigmanu, ki je v Starem logu z nožem hudo poškodoval posestnikovega sina Jožeta Struno. So-

dišče je obsodilo junaka z nožem Ervina Hönigmana na šest mesecev ječe pogojno na tri leta.

* **Trboveljski vlomilci.** Drzen vlom je bil izvršen v gostilno Ane Fortetove v Trbovljah-Lokah. Tatovi so odnesli večjo vsoto gotovine, precej obleke, pijače, razne dragocenosti in druge predmete v skupni vrednosti okrog 4000 Din. Sedaj se je posrečilo ugotoviti žandarmeriji, da prihajajo v poštev kot vlomilci neki 24letni Karel Podlesnik, rojen v Nemčiji, pristojen pa v Trbovlje, ki se je klatil okrog brez posla, dalje 20letni Štefan Verle, doma iz okolice Maribora, in 29letni Ivan Hribar, znan potepuh iz okolice Trbovelj. Poleg teh sta bila udeležena pri vromu še dva neznanca mladeniča. Vseh pet potepuhov je takoj po vromu izginilo iz Trbovelj in jih oblastva vsestransko zasledujejo.

* **Zagoneten zločin.** Nedavno zjutraj so našli nezavestno in z razbito glavo 23letno Katarino Koresovo, ki je bila uslužbena pri posestniku Ivanu Pulku v Žetalah. Prepeljali so jo v ptujsko bolnišnico, kjer pa je podlegla hudim poškodbam. Komisija je pri raztelesenju ugotovila, da je imela nesrečna Katarina lobanjo močno razbito in da je bila v blagoslovljenem stanju.

* **Po osmih letih bo odslužil kazen.** Neki Franc D., doma iz Kotredeža, star 32 let, se je pred osmimi leti udeležil nekega pretepa v Litiji, pri čemer je uporabil tudi sekuro in precej nevarno ranil svojega nasprotnika. Pred sodiščem v Ljubljani je dobil za to tri mesece ječe, pa je ni odslužil, ampak je pobegnul v Belgijo. Po osmih letih, kakor sam pravi, pa se ga je polotilo domotožje in se je vrnil v domovino. Pred dnevi je bil osumljen posilstva neke deklice in aretiran. Kakor se je izkazalo, posilstva sicer ni zakrivil, vendar pa bo moral odsedeti stari dolg.

* **Sedemletni deček je zažgal kozolec.** Nedavno je zgorel kozolec posestnika Franceta Bobnarja iz Vogelj pri Kranju. Požar je zanel sedemletni delavčev sin Janezek Z. iz Vogelj. Ko je prišel iz šole domov, je staknil v sobi za pečko škatlico z vžigalicami, ki so bile skrite v likalniku. Odšel je nato h kozolcu, kjer je nabral pro-sene slame in jo zažgal.

* **Žrtev žganja.** Brčon Janez, posestnik iz malega naselja Debeč pod Javorjem, je bil zelo obdarjen s sadnim pridelkom. Možak je ves predzadnji teden kahal žganje. Ker ni bilo kupca, je začel žganje piti sam. Mož ga je pil kar toplega izpod kotla in zadnje dni je hodil okrog čisto omoten. 20. t. m. zvečer ni prišel niti pod streho, ampak je bedel kar pri kotlu za skednjem. Ko ga zjutraj ni bilo nič na izpregled, je poslala žena sina po moža. Ves prestrašen se je vrnil le-ta v hišo z novico: «Oče visijo mrtvi na hrushki za podom!» Smrti posestnika Brčona je krivo samo nesrečno žganje. Več kakor preveč je te pijače po naših hribih.

* **Mlada razbojnika prijeta na Koroškem.** Po ljubljanski okolici sta že dolgo časa rogovillila drzna vlomilca 23letni Peter Strniša in komaj 20letni Silvester Ferčnik, prvi doma iz Most, drugi iz Ljubljane. Mlada svedrova sta bila vse poletje na poslu. Oblastva so se zaman trudila, da spravijo premetena ptička na varno. V okolici Ljubljane sta imela več prijateljev, pri katerih sta našla zatočišče. Ko sta pa čutila, da bosta končno vendarle morala pasti v roke pravici, sta pobegnula na Koroško. Podnevi sta se držala najrajši v gozdu, ponoči pa sta prihajala k hišam in izropala več posestnikov. Začela sta kar od kraja pri Področici, nato sta se pa pojavila v vaseh ob Vrbskem jezeru. V zadnjem času sta se preselila v okolico Velikovca, kjer sta izvršila več velikih tatvin in vlomov. Tu pa ju je slednjič vendarle zalotila usoda. Ko sta se pred nekaj dnevi mudila v neposredni okolici Velikovca, so ju opazili ljudje, ki so nemudno pozvali orožnike. Ti so naposled ukrotili samo Petra Strnišo, Ferčniku pa se je posrečilo ulti. A njegov beg je bil le kratkotrajen in so orožniki že naslednjega dne izsledili fanta, ki se je skrival v neki vasi. Ukle-nili so ga in ga spravili za Strnišo. Zaenkrat se nahajata oba v zaporih v Celovcu.

ZA NEGOVANJE TELESA,

za jačanje udov in za zaščito pred obolenjem je Fellerjev Elsa-fluid kot priznano domače sredstvo in kozmetikum že 33 let splošno priljubljen. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti pošilja 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici za 62 Din brez nadaljnjih stroškov lekarnar Evgen V. Feller v Stubiici Donji, Elza-trg 360, savska banovina.

Kako postanem dober godbenik.

To brezplačno knjižico pošlje tovarna glasbil MEINEL & HEROLD v Mariboru št. 104—B vsakemu prijatelju glasbe, bodisi začetniku ali izvežbanemu godbeniku. Zahtevajte knjižico takoj z navadno dopisnico!

* Ljudi «farbatí» z neresnico ni pošteno. Zardi tega prosim, naj se kupci sami prepričajo, da so cene v moji trgovini res nizke, blago dobro in trpežno. Posebno se odlikujejo moji čevlji za delo kakor tudi za praznik. Pa tudi obleke in blago za obleke so tako poceni, da mi ni treba o tem pripovedovati, ker to sami veste. Trgovski dom Stermecki.

* Pri bolečinah v glavi, omotici, šumenju v ušesih, motenem spanju, slabovoljnosti, razdraženosti sezite takoj po stari preskušeni Franc Jožefovi grenčici! Poročila višjih zdravnikov v zdraviliščih za želodčne in črevesne bolezni poudarjajo, da je Franc Jožefova voda izborna učinkujoče naravno odvajalno sredstvo. Franc Jožefova voda se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

* Kdor potrebuje okrepljena, posebno kdor je zaposlen v zaprtih prostorih, se zanesljivo varuje, če jači mišice in kite kakor tudi če pospešuje krvni obtok s Fellerjevim Elsa-fluidom, tem preskušeni domačim sredstvom. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti razpošilja 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici za 62 Din brez nadaljnjih stroškov lekarnar Evgen V. Feller v Štubici Donji, Elsa-trg 360, savska banovina.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

VELIČASTNA MANIFESTACIJA VOLILCEV NA BLEDU.

Bled, novembra.

Dne 27. oktobra se je vršila na Bledu v salonu hotela Trohe veličastna manifestacija tukajšnjih volilcev za edinstvo naroda in države in za našega narodnega vladarja.

Vršil se je drugi veliki shod, na katerem je govoril radovljiški sreski kandidat g. Ivan Ažman, župan v Lescah pri Bledu. G. Ažman je znan po Gorenjski kot javen delavec na združnospodarskem in prosvetnem polju. Ustanovil je neštevilno sirarskih združenj. Znana je zlasti druga v njegovi rojstni vasi, kjer je nudil posebno malemu kmetu možnost vnovčenja mleka in mu s tem zagotovil reden vsakdanji zaslužek. Deloval je več let kot odbornik Kmetijske družbe, ustanovil je sresko drevesnico v Mošnjah, bil je član cestnega odbora in znan je kot neizprosni borbenik za napredek radovljiškega sreza. Njegovo delo je tudi gradnja vodovoda v Ratečah pri Kranjski gori in v Bohinjski Srednji vasi. Kot predsednik krajnega šolskega sveta in kot župan leske občine je postavil v Lescah eno najlepših šolskih zgradb na Gorenjskem, ki je bilo v nedeljo 25. oktobra svečano otvorjeno. Njegov namestnik je g. Franc Kokalj, tovarniški delavec in voditelj narodnega delavstva na Jesenicah.

Pri nabito polni dvorani je blejski župan g. dr. De Gleria otvoril shod, potem je g. Ažman, viharno pozdravljen, stopil na govorniško pozornico in začel govoriti o sedanjem političnem položaju, nato pa je prešel na pereča gospodarska vprašanja Bleda in sploh vsega radovljiškega sreza. Dejal je med drugim:

«Ako hočemo povzdigniti in gospodarsko okrepiti našo državo, ki je bila do 6. januarja zaradi strankarskih razprtij že resno v nevarnosti, kar bi bilo vsekakor v prilog našim zunanjim sovražnikom, je treba, da se strnemo vsi v močno vrsto, se oprimo složnega dela in sledimo smernicam politike, ki nam jih je začrtal naš modri vladar. Okrepitev naše države je v slogi in v strpljivem delu. V radovljiškem srezu je vse polno odprtih gospodarskih vprašanj. V ospredje stopa zakon o pospeševanju in dobrem razvoju tujkega prometa, pa bo treba na pristojnih mestih pravilno raztolmačiti težnje in potrebe ljudstva, da bo postal Bled v teku časa druga gorenjska Švica.

Kmetijsko gospodarstvo peša. Kmet z največjo težavo vnovči svoje poljske pridelke, in še to po tako nizkih cenah, da dohodki komaj krijejo stroške. Za obleko in obutev mu pa že zmanjka de-

narja. Dokler ni nastala kriza v lesni industriji, je še nekako šlo, sedaj pa, kakor vidite, počivajo žage, nastala je brezposelnost pri delavstvu, kmet pa od nikoder ne dobi denarja. Tudi naše gozdno gospodarstvo in planšarstvo nista dobro urejeni. V radovljiškem srezu bo treba še marsikaj storiti, da prideta kmet in delavec do ugodnejšega položaja.

Predvsem bo treba vzbuditi zanimanje pri krajevnih in drugih činiteljih, da se bo izvedla avtomobilska cesta z Bohinjske Bele na Gorjuše, Koprivnik in Bohinjsko Srednjo vas, s čimer bo podana možnost za boljši razvoj tujkega prometa. Bled bo spričo tega postal lahko zimsko-sportno središče in okoliški kmetje bodo bolje in laže vnovčevali svoje pridelke.

V prvih pripravah je kmetijsko-živinorejsko-planšarska šola, ki bo stala v večjem kraju radovljiškega sreza, od katere bodo imeli koristi vsi kmetje.»

Nadalje sta govorila v imenu obrtniškega stanu gg. Gogala in Jan, ki sta pojasnila razmerje med obrtništvom in bodočo narodno skupščino in govorila za složno delo.

Svoj govor sta zaključila, da bodo šli vsi Jugosloveni 8. novembra na volišče, ker hočejo s tem močno in napredno Jugoslavijo.

JARENINSKI DOGODKI.

Jarenina, novembra.

Sladki vinski mošt že vre v sodih in vzdihuje po boljših cenah. V vinski kleti je treba sedaj pazljivo stopati, kajti napolnjena je s strupeno ogljikovo kislino. Čitali smo že večkrat, da se je kdo podal v klet in se ni več vrnil iz nje. Tako obilne trgatve pa tudi tako nizkih cen ne pomnijo najstarejši vaščani. No, pa mi trdno upamo, da se bodo cene še popravile.

V nedeljo je bil po cerkvenem opravilu dobro obiskan volilni shod v Eisenhutovi gostilni, kjer se je znan narodni borec g. dr. Pivko predstavil volilcem kot kandidat za srez Maribor levi breg.

V noči od četrta na petek preteklega tedna je neznan nepridiprav vlomil v trgovino sester Krambergerjevih ter odnesel raznega blaga v vrednosti 500 Din. Vlomilec pa je menda iz strahu pred zasledovanjem pustil ves plen pri nekem potoku in izginil brez sledu.

DRMELJEVO DELO ZA DOLENJSKE KMETE.

Krško, novembra.

O sreskem kandidatu za krški srez, g. Alojziju Drmelju, županu, posestniku in gostilničarju v Boštanju, se čuje toliko dobrega, da se ne čudimo, ako ga je ljudstvo vzljubilo. Pisec teh vrst je prepotoval vasi in povsod so imenovali Drmeljevo ime, povsod z navdušenjem pripovedovali o tem neustrašenem borcu za izboljšanje življenjskih razmer našega kmečkega ljudstva.

Po vsem srezu je znan g. Drmelj kot iskren mož, ki je že od mladih let kazal izredno ljubezen do rodne grude. Domača zemlja mu je bila obljubljena dežela, v katero je zastavil svoj plug, da orje, spoznava in uči. Delal je, da sta se utrdili roki na domačem domu in v kmetijski šoli na Grmu. Spoznal je, da je to zanj še vse premalo. Želja, da izpopolni znanje, ga je vodila v svet. Bogat na izkušnjah, se je vrnil med Dolenjce. Kaj je storil, kažejo njegova dela. «Ne samo zase, nego za vse!» To je njegovo geslo, ki se ga je držal vedno.

Kot neumoren in nesebičen delavec je dal pobudo za povzdigo sadjarstva, ki je po njegovi zaslugi zaslovelo tudi preko mej naše banovine. Čast njemu, ki je zaupanja vreden! To so pokazali možje, ki so prišli z njim v stik. Izbrali so si ga, da jih vodi in zastopa v mnogoštevilnih gospodarskih združenjih, ki pod njegovim vodstvom proevitajo in slove daleč naokoli. Baš to veliko zaupanje, ki ga uživa v vsem srezu, in razumevanje, ki ga kaže do vseh stanov, je vodilo možje, da so si ga izbrali tudi za kandidata,

Le odločno in složno delo bo premagalo našnje kritične čase! Tako govori naš dolenski kmet, ki mu v tem priznavamo vso veliko ljubezen, ki jo kaže za napredek. Zato delajte in volite, da bo blagoslovljeno Vaše delo!

POLJANSKO PISMO.

Veliko zanimanje za volitve. — Solčna jesen.

Poljana nad Škofjo Loko, novembra.

Domovina nas kliče, da damo 8. t. m. zanj svoje glasove. Naša dolžnost je, da gremo vsi do zadnjega moža na volišče. Naj ne bo med nami tistih strankarskih mrženj, ki jih je preteklost še pustila med nami. Prav tako tudi ne osebosti, češ: če bo ta ali ta šel volit, pa jaz ne pojdem. Sedanji časi so resni in se zato ne sme omedleti odtegniti volitvam s takim praznim izgovorom. Bili so nekateri, ki so rekli, da ne bodo šli volit, češ, da se bo brez njih tudi vse v redu opravilo. A danes takih ljudi že skoro ni več, ker so spoznali, da bi zagrešili veliko napako, ako bi ostali na dan volitev doma.

Kandidati so sami ljudski prijatelji, ki niso od nikogar vsiljeni, kakor je bilo to v navadi pri prejšnjih volitvah. Naš kandidat je na shodu povedal, da je naša dolžnost, da vsi, ki razumemo, kako važne so te volitve, pripravimo omahljivce do pravega spoznanja.

Delovali bomo na to, da bodo Poljane med tistimi volišči, kjer se bodo volilci polnoštevilno udeležili volitev.

Pri nas imamo že nekaj dni prav lepo vreme. Tako je bil tudi praznik vseh svetnikov po dolgih letih zopet enkrat solnčen, zaradi česar smo mogli dostojno počastiti na grobovih spomin naših najdražjih.

TRAGIČNA SMRT MLADENIČA.

Pekre pri Limbušu, novembra.

V četrtek zjutraj sta studenška orožnika gg. Novak in Koprivnik, ki sta bila na službenih opravkih v Pekrah, našla za plotom moško truplo z veliko zevajočo rano na vratu.

V mrtvecu sta spoznala Jožefa Rezmana iz Vrbovega dola, posestnikovega sina in vrlega pevca društva «Planine» v Pekrah. Zločin se je izvršil ponoči in je sum takoj padel na zloglasnega Franca Bravnika, delavca v Studencih, ki je bil trepet vseh gostilniških gostov v Pekrah. Bil je zaradi pretepev že večkrat zaprt in če je izpil nekaj kozarcev vina, je bil ves divji, ga ni nihče ni mogel krotiti. «Čreva na plot» je bil njegov bojni klic in na ta klic je že koga obdeloval. S pokojnim Rezmanom sta se precej dobro razumela in večkrat skupaj popivala, prav tako tudi navečer uboja. Ko sta se spravila domov, sta bila še prijatelja, ni pa še znano, kako je prišlo do zločina. To bo še dognala preiskava. Orožniki so zasliali Bravnika. Ta je priznal, da je bil z Rezmanom v družbi, in trdil, da ne ve, kaj se je zgodilo, češ, da je bil preveč pijan.

Bravnik je sin nekdanjega posestnika, ki je izgubil vse premoženje. Sin se je začel potepati okrog in niti njegova sestra ga ni mogla spraviti na pravo pot.

Komisija je ugotovila, da je zločinec Rezmanu prerezal glavno žilo in da je nastopila smrt zaradi izkrvavitve. Za pokojnikom žaluje vsa okolica, dočim se je marsikdo oddahnil, ko je čul, da je Bravnik za enkrat na varnem.

PISMO IZ STUDENCEV.

Studenci, novembra.

Stanovanjska draginja bo tudi pri nas omiljena. Hišni posestniki spoznavajo, da je treba v tej splošni krizi cene stanovanj znižati, zakaj dohodki prebivalcev so znatno padli.

Volilno gibanje se tudi pri nas razvija. Volilni shod pa bi bil bolj obiskan, če ne bi bil prepozno naznanjen. Upamo, da bodo naši naprednjaki ukrenili vse potrebno, da se našim volilcem, katerih je nad 1000, razjasni pomen volitev,

kajti nekateri so zaslepljeni od mračnih zahrbtnožev in ne nameravajo na volišče.

Stavbno gibanje v letošnji sezoni je bilo dokaj živahno. Ob Sokolskem domu je preko poletja zraslo precej ličnih hiš in tudi drugod se je mnogo zidalo, po večini enodružinske hiše.

Društveno gibanje je v popolnem razmahu. Sokol pripravlja po dobro uspeli gledališki predstavi akademijo in otvoritev lutkovnega gledališča za studenško mladino. V kratkem priredi tudi filmsko predstavo s predavanjem za članstvo.

Pretekli teden so se vršile velike gasilske vaje, katerih se je poleg vseh mariborskih in okoliških gasilskih društev udeležilo tudi naše gasilsko društvo z dvema turbinkama in z načelnikom Kalobom na čelu. Videi smo, da so naši gasilci zelo spretni. Ob tej priliki je bil načelnik g. Kalob odlikovan s srebrno klajno za zasluge na polju gasilstva. Odlikovalo ga je mariborsko gasilno društvo in mu je odlikovanje svojeručno izročil načelnik g. Voller. Naše iskrene čestitke!

PISMO IZ TEZNA.

Tezno, novembra.

Prosvetni odsek Sokola je priskrbel svojim članom dvoje poučnih predavanj. Prvo predavanje je bilo v soboto 24. oktobra v tukajšnji šoli. Predaval je brat profesor Robert Kenda o sokolstvu in državi. Prisotnega je bilo poleg članstva dokaj domačega občinstva, ki je govornika z napetostjo poslušalo in ga nagradilo s ploskanjem. Videli smo, da so govornikove prepričevalne besede o ljubezni do domovine padle na rodovitna tla.

Drugo predavanje bo 15. t. m. tudi v osnovni šoli. Takrat bo predaval župni prosvetar br. Lintner o Tyršu in njegovi misli. Zelimo, da bi bilo tudi to predavanje tako obiskano kakor prvo.

Zanimanje za volitve v narodno skupščino je zelo naraslo. Prvi lepaki sreskega kandidata g. dr. Miloša Vauhnik, ki ima pri volilcih mnogo zaupanja, so se pojavili in v sredo 28. oktobra je bil v Feličevi gostilni jako dobro obiskan volilni shod, na katerem se je kandidat predstavil volilcem. O pomenu volitev je govoril naš znani prosvetni delavec g. dr. Maks Kovačič, ki je orisal položaj pred 6. januarjem, današnjo krizo in pomen bližajočih se volitev.

V nedeljo dopoldne je bil občni zbor Skupne obrtne zadruga. Zboru je prisotstvovalo okoli 100 članov, ki so z zanimanjem sledili poročilom svojega marljivega načelnika g. Josipa Šabedra, krojaškega mojstra na Teznu, ki je podal zanimivo sliko o delovanju zadruga za splošni procvit obrtništva.

Tukajšnji kr. šolski odbor je predložil občini proračun za leto 1932. v znesku 86.033 Din. Ta proračun je za 4373 Din večji od lanskega. Najvišja postavka znaša 44.864 Din, in sicer za amortizacijo in obrestovanje najetega posojila za prizidek šolske zgradbe in notranjo opremo.

Premeščen je tukajšnji prometni uradnik g. Ivan Škerjanc v Maribor, na Tezno pa je prišel g. Franc Brandner, ki je dosedaj služboval v Brežicah.

PREKMURSKI GLASNIK

Iz Lucove nam pišejo: Dne 25. oktobra smo spremili na zadnji poti našega dragega prijatelja Jurija Korpčiča iz Sulincev. Pokojnik je bil dober mož, ki so ga vsi imeli radi. Na svoji smrtni postelji si je zaželel, naj bi mu zvonili tudi pri evangelski cerkvi v Gornjih Petrovcih, čeprav je bil pokojnik katolik. Njegovi sinovi so mu to željo izpolnili, zaradi česar katoliški duhovnik ni hotel spremljati pokojnika pri pogrebu. Žalostno je, da še vedno ni tu pri nas pravega krščanskega miru med verami! — Dne 27. oktobra smo že dobili sneg, ki pa je takoj tudi skopnel. Zima hiti, a kmet še ni spravil repe s polja in še nima steljein drv. K. L.

Smrt deteta v vreli vodi. V Murški Soboti pri Rehnovih se je zgodila na nepojasnen način huda nesreča. Pri sebi so imeli sorodnikovega štiriletnega fantka Banfijevih iz Veščice. Rehnovi so pripravljali posodo, da bi vložili zelje. Posodo so postavili na dvorišče, vanjo nalili vrele vode in jo nato pokrili z rjuho. Ko so se odstranili, je prišel zraven otrok in padel v posodo. Ko so ga našli, je bil sicer še živ, toda po mucnem trpljenju je izdihnil v bolnici, kamor so ga takoj odnesli.

Otrok je utonil v škafo vode. V Lipovcih pri Geltovih so prali. V škafo, okrog katerega je hodil dvoletni sinček, so imeli za dobro ped vode. Perice so se odstranile in ko so prišle nazaj, so našle v škafo fantka mrtvega. Deček je medtem padel v škafo in utonil.

NAŠI NA TUJEM

PISMO Z WESTFALSKEGA.

Gerthe pri Bochumu, oktobra.

Tudi mi beremo priljubljeno «Domovino», zato prosimo za malo prostora: Letos maja smo tudi pri nas ustanovili Jugoslovnsko delavsko društvo. Na zboru je bilo lepo število rojakov. O pomenu društva nam je govoril g. Jože Kužnik, doma iz Mirne peči na Dolenjskem. Volitve sta vodila gg. Běvc in Pec. Izvoljeni so bili: za predsednika gg. Martin Podlogar in Jerskan, za tajnika gg. Steif in Kužnik, za blagajnika gg. Holcer in Onič, za preglednika g. Rudolf Murn.

Društvo lepo napreduje in šteje že nad 30 članov.

Tudi pri nas vlada velika revščina, ki je posledica hude gospodarske krize.

Novoustanovljeno društvo je poslalo deco tukajšnjih rojakov na počitnice v domovino. Zahvaljujemo se našemu konzulatu za izkazano podporo. Zlasti gre zahvala izseljenskem komisarju g. Deželiću iz Düsseldorfa. Upamo, da nam bo tudi k letu omogočeno poslati otroke še v večjem številu v domovino. Deca se je vrnila iz domovine prav zadovoljna. Petteedenske počitnice so malčke prav okrepile. Očetje in matere, ne pozabite na svojo mladino in pristopite k našemu društvu!

Jugoslovnska delavska podporna društva «Edinost» v Freyningu, Kreuzwaldu, Spittelu in Stiringenu (Francija) pozivajo vse Jugoslovne v Alzaciji in Loreni, naj se udeležijo 29. novembra velike slovesnosti našega narodnega praznika. Vabljeni vsi organizirani in neorganizirani rojaki!

Poizvedovanje. Podpisani bi rad izvedel za naslov svojega brata Alojzija Zobavnika, ki je bival pred dvema letoma v Montrealu v Kanadi. Kdor bi kaj vedel o njegovem sedanjem bivališču, naj mi sporoči njegov naslov proti povračilu stroškov. Že vnaprej se najlepše zahvaljuje Jožef Zobavnik, žandarmerijska stanica, Bašaid (Banat), Jugoslavija.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Orehovo pecivo. Stolci sneg dveh beljakov, primešaj 16 dek zmletih orehov, 10 dek zmletih lešnikov, 16 dek sladkorja in eno žličko zmlete kave. Vse skupaj dobro zmešaj. Pekačo namaži z voskom, z žličico pa pokladaj kupčke na pekačo in jih v mlačni pečici osuši.

Kipnik s smetano. Oribaj štirim žemljam skorjo, nato jih zreži na rezine. V loncu dobro zmešaj osminko litra sladke smetane, eno jajce in štiri rumenjake. Kozice dobro namaži s sirovim maslom. Narezane žemlje pomoči v zmešano smetano in pokladaj kos zraven kosa tako, da je dno pokrito in tudi stranske stene; nato potresi opranih rozin, sladkorja, zmletih orehov ali mandelj-

nov in malo naribane limonove lupinice. Nato zopet v smetani namočene in narezane žemlje, potresi zopet rozin itd. Na vrhu naj bodo žemlje. Ostalo smetano polij potem povrh, posej še s sladkorjem, nato pa speci. Daš toplo na mizo.

Praktični nasveti

Kako opereš barvasto svilo. V en liter kropa deni pet srednjedelih olupljenih krompirjev. Ko se shladi, precedi to skozi platneno krpo in prilij enako mero špirta. Svilo, ki jo hočeš oprati, položi na mehko podlogo (flanelo), jo poravnaj in nalahko drgni z gobo, namočeno v tekočini. Svilo zlikaj, ko je še napol vlažna, z neprevročim likalom, in sicer narobe.

Kadar pripravljáš jetra, bodisi svinjska ali telečja, jih deni, preden jih pripraviš, za nekaj ur v sirovo mleko. Tako pridobijo na okusu.

Oljnate madeže odpraviš iz volnenega blaga, če jih namažeš s kredno in namočiš s kloroformom. Po nekaj dneh izperi kredo z mlačno vodo in ko je suho, osnaži še z bencinom.

ZANIMIVOSTI

× **Tudi v Franciji narašča brezposelnost.** Dan za dnem čitamo, da kriza narašča po vsem svetu. Te dni je predaval v Curihu pariški profesor Roger Picard o gospodarskem stanju Francije s posebnim ozirom na brezposelnost. Francija se vidi marsikomu srečna dežela sredi svetovne gospodarske krize in svetovne brezposelnosti. Res je sicer, da je še danes Francija v primeri z drugimi državami v boljšem položaju, vendar vlada tudi tam kriza in brezposelnost. Francoska uradna statistika obseza le majhen del brezposelnih delavcev, ki dobivajo podporo, dočim celotnega števila na podlagi uradnih podatkov seveda ni moči ugotoviti. Po raznih podatkih je imenovani profesor postavil cenitev, po kateri je v Franciji trenutno okrog 700.000 docela brezposelnih delavcev in še več nepopolno zaposlenih. Te številke kažejo, da Francija ni ostala obvarovana tega gorja, dasi je sicer to zlo manjše kakor v mnogih drugih deželah.

× **Možgani in pamet.** Dr. Hrdlička, češki učenjak v Washingtonu, je nad 30 let študiral razumnost ljudi in je zdaj izdal knjigo «Možgani in njih sestava», v kateri pravi med drugim, da je napačno mnenje, da je visoko čelo znak velikega razuma. Tudi ni res, da bi bili možgani pri ljudeh z nizkim čelom spredaj nekoliko stlačeni. Dr. Hrdlička dokazuje dalje, da duševne zmožnosti niso zavisne od velikosti možganov, temveč nasprotno, da so ljudje z razmerno majhnimi možgani često zelo razumni. Tudi ženski možgani so neprimerno manjši od moških in vendar ne moremo trditi, da bi bile ženske manj razumne. Nasprotno, mnoge prav majhne ženske majhnih glav kažejo izredne duševne sposobnosti. Dr. Hrdlička ne smatra zadnjega dela možganov za glavni sedež duševnega delovanja, temveč trdi, da delujejo vsi možgani enako in da so tudi enako sestavljeni. Večje ali manjše duševne zmožnosti pripisuje učenjak v prvi vrsti sestavi možganov in številu gub. Pri izredno razumnih ljudeh so možgani bolj nagubani kakor pri normalnih ali omejenih ljudeh. Važno je tudi, kako so možgani sestavljeni. Če bi hoteli presojati razumnost po visokem čelu, bi Eskimi ali mnoga indijanska plemena po pameti nadkriľjevala belo pleme in ženske bi morale biti skoro brez izjeme mnogo manj razumne od moških. Sila, ki jo potrebujejo možgani, je zelo velika in zato morajo imeti možgani dovolj hrane. Učenjakom se pa še ni posrečilo ugotoviti, kakšna hrana je za možgane najbolj primerna. To je še vprašanje bodočnosti in nedvomno se bo znanosti posrečilo najti tudi za razvoj in delovanje možganov najboljšo hrano. Dr. Hrdlička dokazuje naposled, da delujejo možgani vedno kot celota in da ni mogoče, da bi deloval en del možganov močnejše kakor drugi.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Dva sina.

Rožencvet je imel dva sina. Miha je bil zelo marljiv mladenič, zgodaj je vstajal in pridno delal. Jure pa je bil zaspane in lenuh. Delo mu je smrdelo, zato se ni nikdar potegoval zanje. Najbolj mu je prijalo spanje.

Nekega dne je Miha kot navadno zelo zgodaj vstal in se podal na polje. Korakal je po cesti in našel listnico, polno bankovcev. Ves vesel je tekel Miha nazaj domov in pokazal lenemu bratu rejeno listnico: «Glej, kaj vse človek najde, ako zgodaj vstane.»

Jure, nejevoljen, ker ga je brat zdramil, je široko ziniil in odgovoril jezno: «Ti si bedak. Ako bi bil oni, ki je listnico izgubil, mene posnemal in tako dolgo spal kakor jaz, bi ti gotovo ne našel njegovega denarja...»

Jedrnat.

Uredništvo je svojemu dopisniku Zlobudri sporočilo, naj ne piše tako dolgovernih prispevkov, ampak kratke in jedrnate.

Naslednje sporočilo je Zlobudra sestavil takole: «Zaloigra. Grof Klobasovski je zaigral milijon. Razburjen, je vzel čepico, palico, pištolo iz čepa in svoje življenje...»

V znamenju časa.

Sodnik: «Ali ste že zopet tukaj? Saj je komaj leto dni, ko sem vas obsodil zaradi tatvine čevljev...»

Tat: «Seveda, noben čevljar ni rabel dalje ko eno leto. Čevljarje zaprite, čevljarje, gospod sodnik!»

Dva razloga.

Uradnik: «Prosim, gospod šef, da mi zvišate plačo, in sicer iz dveh razlogov...»

Šef: «Kakšna sta ta dva razloga?»

Uradnik: «No, žena mi je ponoči podarila dvojkica...»

Štirje berači.

V neki vasi se snidejo štirje berači in potem skupno potujejo dalje. Eden je bil gluhi, drugi slep, tretji brez noge, četrti brez roke.

Gluhi reče: «Sem slišal, da bo vojna.»

Slepec na to: «Bomo videli, kaj bo.»

Tisti brez noge pridene: «Bomo pa šli.»

Tisti brez roke pa meni: «Se bomo pa udarili.»

Zakasneli mož.

Mož je prišel pozno domov in žena ga je narulila z vprašanjem, kje je bil.

Zakonski tovariš je malo pomislil, nato pa dejal: «Na pokopališču.»

«Za božjo voljo, kdo pa je umrl?» je vprašala presenečena žena.

«Vsi, kar jih je bilo tam», se je odrezal zakasneli mož.

Tata med seboj.

Prvi tat: «Včeraj sem govoril z neko gospo, ki je zahtevala, naj se odkrijem, ako že im govoriti z odlično damo.»

Drugi tat: «To bi bil vendar lahko storil!»

Prvi tat: «Ni bilo mogoče. Sem že bil skrli njeno zlato uro in biserno ovratnico pod svojim klobukom...»

Listnica uredništva

Več dopisov smo prejeli baš ob zaključku lista. Vsi ti dopisi pridejo prihodnjič na vrsto. Prav tako tudi nekaj slik.

Domanjšovci. Zanesljivih takih sredstev ni, razen odločne volje!

Št. Lovrene na Pohorju. Pojdite v Avstrijo, pa boste kaj debelo gledali! Nikar ne pišite in ne verjemite reči, ki so neresnične! Gospodarske težave so po vsem svetu in dejstvo je, da so v Avstriji hujše kakor pri nas!

MALI OGLASI

Šoferska šola Gojko Pipenbacher,
Ljubljana, Gosposvetska cesta šte. 12. Zahtevajte informacijel 236

365 Čevljarska stroja — levoročni in cilindriki
oba nova in malo rabljena, se prodasta ali pa zamenjata za letošnje dobro novo vino. Natančneje se izve pri Avgustu Dolinšku v Hrastniku.

250 dinarjev dnevno
zaslužite z obiskovanjem ljudi v Vašem okraju! «Kosmos», Ljubljana, poštni predal 307. Znamko za odgovor! 373

Sposoben in zanesljiv kravar
se išče za takojšen nastop. Oženjen ima prednost. Ponudbe z navedbo plačilnih zahtev in s podatki o dosedanem službovanju sprejema uprava «Domovine» pod «Zanesljiva moč». 376

Šivalni stroj,
čevljarski, levoročni, skoraj nov, proda po nizki ceni Gomol v Ljubljani, Gradaška ulica št. 8. 377

Laško brinje } nudi najceneje firma
kraško brinje } **Sever & Komp.**
fige } Ljubljana
Gosposvetska cesta 5

IZJAVA.

Podpisana Terezija Berlak obžalujem, da sem žalila ob priliki trgatve g. Franca Hrga, posestnika v Pacinju, ter izjavljam, da so bile žalitve neresnične. V P t u j u, dne 30. oktobra 1951.
378 Terezija Berlak s. r.

Ure, zlatnino in srebrnino

prodaja poceni in dobro trvdka

H. Suttner
Ljubljana 5
Prešernova ulica št. 4.

Tvrdba razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije. Lastna protokolirana tovarna ur v Švici. Ure v vseh cenah od 44 Din navzgor.

Št. 120. Kovinasta ura (anker) 44 Din, s sekundnim kazalcem 78 Din.

Št. 121. Ista z Radiumom 58 Din, s sekundnim kazalcem 94 Din.

Št. 125. Budilna ura, 16 cm visoka, 49 Din, z Radiumom 76 Din.

Zahtevajte veliki ilustrovani cenik, ki ga Vam pošlje zastoj in poštinae prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

TE D. KORN, Ljubljana, Poljanska c. 8
(prej Henrik Korn) krovec, stavbeni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov in centralne kurjave, naprava strelovodov, kopalniške in klozetne naprave.

J. Brunčič pleskarstvo in ličarstvo Ljubljana
Kolodvorska ulica št. 23
izvršuje vsa plesarska in ličarska dela po solidnih cenah. Sprejema tudi vsa v to stroko spadajoča dela na deželi, ter se cenj. občinstvu toplo priporoča.

NOVA METODA

zdravljenja artritiskih in živčnih boleznih — z nasičenjem organizma s fiziološkim izvlečkom (kakor «Kalefluidom») iz življenjskih žlez mladih, zdravih in čvrstih živali.

«Kalefluid» se dobiva v lekarnah in drogerijah. Naprodaj so tudi stekleničice po 60 Din.

Podrobna poučna literatura «Preporodjaj» zastoj. Zahteva naj se pod naslovom: Beograd, Kralja Milana 15, Miloš Marković. 375

ELEGANTNE
modne tkanine vseh vrst si lahko nabavite po zelo nizki ceni v
Trgovskem domu Stermecki
Celje št. 97.
Zahtevajte vzorce velurja in pliša za damske plašče, svile, baržuna, popelina, flanele in barchenta za obleke in drugega manufakturnega blaga! Cene globoko znižane!
Cenik in vzorci zastoj!

Izšla je
Blasnikova
VELIKA PRATIKA
za prestopno leto 1932.,
ki ima 366 dni.
«VELIKA PRATIKA» je najstarejši slovenski koledar, ki je bil že od naših pradedov najbolj upoštevan in je še danes najbolj obrajtan.
V «Veliki Pratici» najdeš vse, kar človek potrebuje vsak dan: Katoliški koledar z nebesnimi, solnčnimi, luninimi, vremenskimi in dnevnimi znamenji — solnčne in lunine mrke — poštne določbe za Jugoslavijo — lestvice za kolke, pobotnice, kupne pogodbe in račune — konzulate tujih držav v Ljubljani in Zagrebu — vse sejmne na Kranjskem, Koroškem, Stajerskem v Prekmurju, Medžimurju in Južni Benečiji — pregled o koncu brestosti živine — popis vseh važnih domačih in tujih dogodkov v minulemu letu — tabele za računanje obresti — življenjske važnih in odločilnih oseb s slikami — oznanila predmetov, ki jih rabita kmetovalec in žena v hiši. — Cena 5 Din.
«VELIKA PRATIKA» se dobiva v vseh večjih trgovinah, lahko pa se naroči tudi pismeno pri založnici:
tiskarni J. Blasnika nasl., d. d. v Ljubljani.

SANATORIJ V MARIBORU
Gosposka ulica št. 49
Telefon 2358
Lastnik in vodja:
primarij dr. Cernič
specijalist za kirurgijo.
Sanatorij je najmoderneje urejen za operacije in opremljen z zdravilnimi aparati: višinskim solncem za obsevanje ran, kostnih in sklepnih vnetij; tonizatorjem za elektriziranje po poškodbah in ohlapelosti čreves; diatermijo za električno pregrevanje in električno izžiganje; žarnico «hala» za revmatična in druga boleča vnetja; «entrocleaner» jem za notranje črevesne kopeli pri zapki, napihovanju in za splošni telesni podvig.
Dnevna oskrba; prvi razred 120, drugi 80, tretji 60 Din.

Bata Čuvajte si zdravje! Bata

49.-

Br. 6-8 (23-26)

Vrsta 2861-01

Vašim otročičkom smo pripravili te tople gumaste galoše. Varovale jim bodo nožice najboljše pred mrazom in vlago. — Št. 9-1 (27-33) Din 69.—.

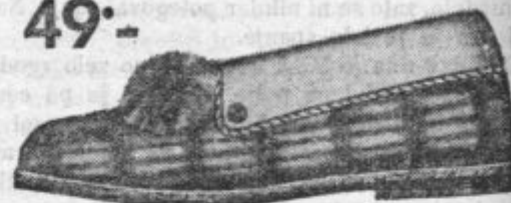
79.-

Vrsta 1865-01

Gumaste črne ali rjave snežke, obšite z žametom. Jako so praktične in udobne. Pripravne so za vsako nogo, ne glede na velikost.

49.-

Mikado.

Vrsta 7045

Kadar ste doma, kadar delate v kuhinji in kadar hodite iz sobe v sobo, nosite te copate! Obvarujejo Vas prehlada. V njih se bodo noge najboljše odpočile.

Živinorejcem

priporočamo zanje jako koristno knjigo

Prva pomoč ponesrečenim živalim.

Napisal jo je živinozdravnik prof. dr. Kern. Okrašena je s 93 zelo poučnimi slikami in ima nasledno vsebino:

Sestava živalskega telesa, zdravlila, obkladki, masiranje, drgnjenje, o načinu kako se žival prisili da je mirna, o dylganju padlih ali doznih živali, o ranah ter kaj je storiti v raznih slučajih nagle obolesti, kol pri poškocovanju rogov, poškodbi kopta in zakovanju, pri prišču med parklji, opeklini, streli, zlomu kosti, zvitju, izčlenjenju, izpadu porodnice in maternice, izpadu danke, vnetju vimena, triski, zaprtju, koliki, nape-njanju goveda u ovac, pri tu: ih pred-

metih v požirainiku, pretresu možgan, solncarici, nevarnosti zadušitve, zastrupitvi, ozebljenju, postopanju s popkom, mrzlici, omedlevici, kužnih boleznih itd.

Vsak lastnik živali, ki se hoče obvarovati škode pri ponesrečenih živalih, bi moral imeti to knjigo. Knjiga, ki velja s poštnino vred Din 36.50, se naroča

v knjigarni Tiskovne zadruga v Ljubljani

Selenburgova ulica št. 3

Najnovejše dvokoleso z motorčkom 1 1/2 K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za lgrat in posamezni deli najceneje. Ceniki franco.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovska cesta št. 4.

Živinorejci!

Uporabljajte pri svoji živini redilno in zdrvilno olje! Dobiva se pri tvrdki A. Volk v Ljubljani originalnih pločevinastih ročkah po 5 litrov. — Zahtevajte ponudbe!

Glasbila za vse!

Violine od Din 63.—
Git. re od Din 169.—
Trompete od Din 480.—
Harmonike od Din 69.—
Kromatične in klavirske harmonike, vsi jazz-instrumenti.

Zahteva, te veliki brezplačni

CENIK od

na večje in najcenejše odpr. tvrdke glasbil Jugoslavije

MEINEL & HEROLD

tovarne glasbil in harmonik

prod. podr. MARIBOR št 104.

Brezpla en pouk sviranju. Navod la v ceniku.

L. Mikuž

L J U B L J A N A

Mestni trg 15

DEŽNIKI

NA MALO — NA VELIKO

Ustanovljeno 1839

Telefon 2282

Zlatnino in srebrnino

prodaja poceni in dobro svetovnoznana tvrdka

H. SUTTNER
LJUBLJANA 5

Prešernova ulica št. 4.

Zadnje novosti prstanov, verižic, zapestnic, narprsnih igel (brož) itd.

Predelavanje zlatih stvari; izdelovanje tudi po želji.

Tvrdka razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Zahtevajte veliki ilustrovani cenik, ki ga Vam pošlje zastoj in poštne prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Izredna prodaja manufakture

za jesen in zimo se je pričela

v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 54 (poleg kavarne pri „Slonu“)

Za mal denar kupite res prvovrstno blago po neverjetno nizki ceni. Ta prilika se Vam nudi samo sedaj, dokler traja zaloga tega ugodno nakupljenega blaga. Prepričajte se!

Josip Ivančič, Ljubljana, Prešernova ulica št. 54

IZKORISTITE

PRODAJAMO:

odeje, na obe strani klot, že od Din 140.— navzgor
rjuhe, flanelaste, že od Din 33.— navzgor
barhent za obleke že od Din 9.50 navzgor
fianelo za srajce že od Din 6.75 navzgor
platno, belo, že od Din 5.50 navzgor
platno za rjuhe, 150 cm, že od Din 17.— navzgor

Opozarjamo osobito na ostanke po najnižjih cenah!

Josip Škerlj,

Ljubljana, Solski drevored št. 8, pri Zmajevem mostu.

PRILIKOI

Kdor oglašuje, ta napreduje!